

बाइबलीय क्षमा

रे फउचर

बाइबलीय क्षमा:

त्यहाँ दुई प्रकार छन् ?

रे फउचर
Ray Foucher

अप्रिल २०२०

यस अध्ययनको ई-बुक संस्करण (पीडीएफ ढाँचामा) लेखकको वेबसाइट डाउनलोड

गर्न सकिन्छः <https://characterofgod.org/resources/वा>

<http://maranathamedia.com/books>

<https://loveofgod-nepal.com/>

सामग्रीहरु

१. बाइबलीय क्षमा: त्यहाँ दुई प्रकारका छन्?.....5
२. बाइबलीय क्षमा: एउटा कानुनी मुद्दा?.....11
३. बाइबलीय क्षमा: यो पापसँग सम्बन्धित छ.....17
४. बाइबलीय क्षमा: केहि उदाहरण25
५. बाइबलीय क्षमा: ईश्वरको हृदय देखाउँदछ31
६. बाइबलीय क्षमा: यसको लागि प्रार्थना सारांश35

१. बाइबलीय क्षमा: त्यहाँ दुई प्रकारका छन्?

के तपाईं क्षमा खोज्दै हुनुहुन्छ? के तपाईंले कहिल्यै परमेश्वरलाई क्षमा गर्नुभयो कि गर्नुभएको छैन भनेर जान्न संघर्ष गर्नु भएको छ? परमेश्वरसँगको सम्बन्धमा के तपाईं क्षमा महशुस गर्नहुन्छ? वा तपाईं दोषी र लाज महशुस गर्नुहुन्छ? भावनात्मक स्वास्थ्यमा दोषी भावनाहरूको असरहरू के तपाईंलाई थाहा छ? तिनिहरू राम्रो छैनन् । क्षमा र स्वास्थ्य पक्कै सम्बन्धित छ । दोषी भावनात्मक पीडा पैदा गर्दछ र शारीरिक रोग पनि परिणाम हुन सक्छ । यदि तपाईं दोषीलाई कसरी हटाउने भनेर जान्न संघर्ष गर्दै हुनुहुन्छ भने, त्यसोभए माफ गर्नुहास् तपाईंले बुझ्नु पर्ने हुन्छ ।

पाप गर्ने क्रममा परमेश्वरले तपाईंलाई कसरी आदर गर्नुहुन्छ जस्तो लाग्छ? ऊ निराश छ? के उहाँ सुन्न चाहानुहुन्छ वा तपाईंसँग मिलाप गर्नुपर्दछ? के तपाईं परमेश्वरलाई माफी माग्नु बिन्ती गर्नुहुन्छ? के तपाईंले कहिल्यै सोच्नुहुन्छ कि यदि उहाँले तपाईंलाई क्षमा दिनुभयो भने? विश्वमा, र प्रायजसो इसाईमतहरूमा पनि, यस विषयमा अलमल्लमा छ ।

यदि तपाईं लाज महशुस गर्नुहुन्छ र दोषको बोझ उठाउँदै हुनुहुन्छ भने, तपाईं आफुले चाहेको बोझबाट मुक्त हुन चाहानुहुन्छ, क्षमाको यस अध्ययनले जवाफ प्रदान गर्दछ । बाइबलीय क्षमा नै दोषीको वास्तविक समाधान हो, र क्षमाले कसरी काम गर्दछ भन्ने कुरा बुझ्न, विशेष गरी परमेश्वरको दृष्टिकोणबाट, ठूलो सहायता हुन सक्छ ।

दुई-पार्टी लेनदन

यसको दोष के हो भनेर जाँच गरेर सुरु गरौं किनकि यो अपराधको अस्तित्व हो जसलाई क्षमा चाहिन्छ । दोषको शब्दकोष परिभाषा केहि यस्तो हुन सक्छ, “गलत काम गरेको तथ्य वा अवस्था” यद्यपि अपराध एक तथ्य वा अस्तित्व को अवस्था भन्दा धेरै हो । भावनाहरू धेरै संलग्न छन् । सामान्यतया, त्यहाँ एक विरोधी हुदाँको भावना छ वा हामीले गलत गरेको छौं भनेर छुट्टिएर बस्छ । हामी उनीहरूको पक्षमा छैनौं जस्तो हामीलाई लाग्छ र उनिहरूलाई हामीप्रति रिस उठनुपर्दछ । हामीले गल्ती गरेका व्यक्तिहरूको वरिपरि हुन गाह्रो हुन्छ किनकि हामी तिनीहरूको उपस्थितिमा लाज महशुस गर्छौं । दुई दलको विचमा मेलमिलाप बाट छुट्टिएर बसेकालाई निको पार्न आवश्यक छ

दोष र क्षमाको साथ आफ्ना आफ्नै अनुभवहरूको बारेमा सोच्नुहोस् र तपाईं महशुस गर्नुहुनेछ कि क्षमा वास्तवमै दुई-पार्टी लेनदेन हो । त्यहाँ सँधै कम्तिमा पनि दुई व्यक्ति संलग्न हुन्छन् । परमेश्वर संग, हामी सोच्छौं कि हामी क्षमा माग्छौं, र यदि परमेश्वर यस्तो महशुस गर्नुहुन्छ भने, उहाँले हामीलाई माफ गर्नुभयो र त्यसपछि मात्र क्षमा भयो । यद्यपि यस भन्दा अलि बढी प्रक्रियामा संलग्न छ । यो सुन्दर सत्यले तपाईंलाई क्षमाको बारेमा अझ राम्रो समझ दिनेछ, तपाईंलाई प्रक्रियाको बारेमा राम्रो महशुस गराउँदछ, र दोषी भावनाहरूको सामना गर्न तपाईंलाई मद्दत गर्दछ ।

केहि पदहरू तुलना गर्नुहोस् जसले क्षमा प्रयोग गर्दछ:

“यदि हामी हाम्रा पापहरू स्वीकार गर्छौं भने, उहाँ बफादार र न्यायीक हुनुहुन्छ (aphiemi, strong’s G863) हामीलाई हाम्रा पापहरू क्षमा गर्न, र हामीलाई सबैलाई सबै अधर्मबाट शुद्ध गर्न ।” (१ यूहन्ना १:९)

त्यस पदमा “यदि” भन्ने शब्दले क्षमालाई धेरै सशर्त आवाज बनाउँदछ जस्तो कि यो समान्य रूपमा बुझिन्छ । अब यसलाई विचार गर्नुहोस्:

“सबै तीतोपन, क्रोध, रिस, हल्ला र नराम्रा कुरा खराब बोली, सबै कुप्रथाको साथ तपाईंबाट अलग रहनदिनुहोस्: र एक अर्का प्रति दयालु, कोमल हृदय, क्षमा (charizomai, Strong’s G5483) एक अर्कालाई, जसरी ख्रीष्टको खातिर परमेश्वरले पनि तपाईंलाई क्षमा गर्नुभयो (charizomai) । “(एफिसी ४:३१-३२)

एफिसीहरूलाई क्षमा गरिएको भनेर वर्णन गरिएको थियो जबकि उनीहरूसँग अझै धेरै दुष्ट चरित्रहरू थिए । “If” को अभावले पनि यो सशर्त क्षमा भएको संकेत गर्दछ ।

किन फरक? क्षमा सशर्त छ वा छैन? समस्या यो छ कि मौलिक भाषाहरूबाट शब्दहरूको अनुवादले कहिलेकाँही सबै मौलिक अर्थलाई समाहित गर्दैन । यो यहाँ भएको छ । त्यहाँ ग्रीक शब्द चरिजोमाई हो जसले क्षमालाई माफ गर्ने व्यक्तिको भावनालाई बुझाउँदछ । क्षमा दिने व्यक्तिले कडा भावनालाई पकिराख्नु हुदैन र कुनै हदसम्म क्षमामा मुक्त गर्न छाँड्छ, सायद यसको परिणामस्वरूप व्यक्तिगत रूपमा केहि हानी लिन्छ ।

अर्को तर्फ, त्यहाँ ग्रीक शब्द, एफिमी छ, जसले क्षमा भित्रको के भइरहेको छ भन्ने वर्णन गर्दछ, व्यक्ति क्षमा भएको । यदि उसले क्षमा स्वीकारने छनौत गर्छ भने, ऊ दोषी र लाजको भावनाबाट मुक्त हुन्छ र उसलाई तिर्नु पर्ने आवश्यकता छ । स्पष्ट रूपमा, क्षमा दुवै दिइन्छ र प्राप्त गरिन्छ । हामी हाम्रो आफ्नै अनुभवबाट यो बुझ्दछौं । क्षमा एक

द्विपक्षीय लेनदेन हो (दुबै दिएको र प्राप्तगरेको) दुई पार्टीहरू (क्षमापाउने र क्षमा गर्ने) बीच विभिन्न प्रक्रियामा एक फरक तरिकामा प्रत्येक समावेश ।

क्षमा प्रदान गरियो

हामीले कल्पना गर्न भन्दा धेरै मानिसहरूलाई परमेश्वर प्रेम गर्नुहुन्छ । उहाँ सधैं पाप क्षमा गर्नुहुन्छ, यस अर्थमा कि उहाँ हाम्रो विरुद्ध पाप बोक्नुहुन्न । उहाँ हामीसँग रिसाउनु भएको छैन । हामीले गरेको कुनै पनि कामका कारण उहाँ हामीलाई हेरचार वा माया गर्नुहुन्न । हामीले बुझ्न नसक्ने गहिराइमा परमेश्वरले बुझ्दछन् कि पापले चोट पुर्याउँछ र हानी गर्दछ । उहाँ हामीप्रति दयालु हुनुहुन्छ र हामीलाई उहाँतर्फ फर्कन र उहाँलाई हाम्रो पाप-बिमारीको उपचार गर्न दिनुहोस् भन्ने चाहना गर्नुहुन्छ । धर्मशास्त्र भन्छ:

“यसकारण तिमी दयालु होओ, जस्तो कि तिम्रा पिता पनि दयालु हुनुहुन्छ ।” (लूका ६:३६)

यदि दया हाम्रो स्वर्गमा हुनुहुने पिताको चरित्र हो भने उहाँ कहिल्यै कृपालु हुनुहुनेछैन । अर्को अभिव्यक्ति - “उहाँको कृपा सदासर्वदा रहिरहन्छ” किंग जेम्स संस्करणमा १४ पटक देखा पर्दछ । उदाहरणको लागी:

“परमप्रभुलाई धन्यवाद चढाओ; किनकि उहाँ भलो हुनुहुन्छ; किनकि उहाँको करुणा सदासर्वदा रहिरहन्छ ।” (भजन संग्रह ११८:२९)

तपाईंले महशुस गर्नुभए पनि वा नगर्नुभए नि, तपाईंलाई त्यो पनि थाहा छ वा छैन, परमेश्वरले तपाईंलाई क्षमा गर्नुहुन्छ - सधैं ।

परमेश्वरले दिनुहुने क्षमालाई चरिजोमाई (G5483) भन्ने शब्दले बयान गरेको छ:

उपयोग (KJV मा): क्षमा ११; दिनु ६; सित्तैमा दिनु २; वितरण २; अनुदान १; स्पष्ट क्षमा १ । कुल २३ ।

अर्थहरू:

- केही रमाईलो वा सहमत हुने काम गर्न (एकलाई), एउटा पक्ष लिन
- संतुष्ट गर्न
- एक को आत्म अनुग्रही, दयालु, उदार देखाउन
- क्षमा प्रदान गर्न, क्षमा गर्न

- दयालुपूर्वक दिन, सितैमा दिन, मान दिन

यो शब्द ग्रीक शब्द चरिसवाट लिइएको हो, संज्ञा हो जसको अर्थ अनुग्रह, सद्भाव, करुणा, र अनुमोदन हो । यो प्रख्यात बाइबल पदमा यहि शब्द प्रयोग भएको छ ।

“किनकि अनुग्रहवाट (चेरिस) विश्वासद्वारा उद्धार पाएका छौ; र यो तपाई आफैले होइन: यो परमेश्वरको वरदान हो: कुनै कामले होइले होइन, नत्रता कोहीले घमण्ड गर्नेछ ।” (एफिसी २:८-९)

के यो हाम्रो कामको कारणले गर्दा हामीले क्षमा र मुक्ति पएका छौ? होईन, यो पूर्ण रुपमा परमेश्वरद्वारा अनुग्रहले भरिएको थियो (चराहरु), र स्वतन्त्र रुपमा क्षमा माग्दै ।

क्षमा प्राप्त भयो

तपाईले परमेश्वरवाट क्षमा प्राप्त गर्नुपर्दैन, तपाईले यसलाई मात्र स्वीकारनुपर्दछ । जब तपाईले आफ्नो पाप महशुस गर्नुहुन्छ, त्यो स्वीकार गर्नुहोस् (स्वीकारनुस्) र विश्वास गर्नुस् कि परमेश्वरले तपाईलाई क्षमा दिनुहुन्छ, र उहाँको प्रेम अनि पापलाई शुद्ध पार्नको लागि स्वीकृति दिनुहुनेछ - तब तपाईले क्षमा महशुस गर्नुहुनेछ । तपाईको क्षमा प्रक्रियामा तपाईको पक्षमा के हुन्छ - तपाईको मुटुमा - भन्ने शब्द अफिएमी द्वारा वर्णन गरिएको छ, जसको अर्थ “स्वतन्त्र पार्नु”, वा पाप र त्यससँग सम्बन्धित अपराधवाट “छुटकारा” गर्नु हो । यो त्यस्तो कुरा हो जुन हामीले हाम्रो दिमागमा स्वीकारनुपर्दछ किनकि परमेश्वर (जसले स्वतन्त्र रुपमा क्षमा दिनुहुन्छ) हामीलाई यो स्वीकार्न बाध्य पार्नुहन्न - उहाँ मनमा हेरफेर राख्नुहन्न । कुनै पनि अवरोध क्षमा गर्न परमेश्वरको अनिच्छा छैन, तर हामी उहाँमा विश्वास गर्न र उहाँको क्षमा स्वीकार गर्न इच्छुक छैनौ । क्षमा दिने परमेश्वरको प्रस्तावले उहाँलाई हाम्रो जीवनमा काम गर्न दिन बिन्ती गरिरहेको छ । याद गर्नुहोस्, बच्चाले आफ्ना आमा बुबाको माया कमाउनुपर्दैन; यो स्वतन्त्ररुपमा दिइएको छ । जब बच्चाले वास्तवमा यो बुम्छ, कुनै पनि लाज, डर, र सम्बन्ध बिगार्ने अपराधी र प्रेमको प्रवाह हटाईन्छ ।

क्षमा प्राप्तीको रुपमा, नयाँ नियममा दुई ग्रीक शब्दहरु द्वारा वर्णन गरिएको छ । पहिलो, माथि उल्लेख गरिए अनुसार, अफिएमी (Strong को G863) हो ।

प्रयोगहरु: छोडनु ५२; क्षमा ४७; पिडित १४; अनुमती देउ ; त्यागेका ६; एकलै छोड्नहोस् ६; विविध १३ । कुल: १४६ ।

अर्थ (प्रमुख शीर्षक)

- टाढा पठाउन [दोष]
- अनुमति दिनलाई, अनुमति दिन, बाधा नपर्न, एक व्यक्तिलाई चीज दिनुहोस्
- छोड्न, एकबाट टाढा जानुहोस्

यहाँ **aphiemi** शब्दको उपयोगको केहि उदाहरणहरु छन्:

“अनि हेर, तिनीहरुले पक्षघात भएको एकजना बिरामीलाई उहाँ भएको ठाउँमा ल्याए र उ ओछ्यानमा पल्टिएको थियो : अनि तिनीहरुको विश्वास देखेर येशूले पक्षघातको रोगीलाई भन्नुभयो:”छोरो, खुशी होऊ, तिम्रोपापहरु क्षमा भए ।” (मत्ती ९:२)

यस पद अनुसार परिवर्तन कसको ठाउँमा भइरहेको छ? यो परमेश्वरमा परिवर्तन छ वा विरामी मानिसमा? यस मनिसबाट के हटाइने थियो? याद राख्नुहोला, **aphiemi** शब्द यहाँ प्रयोग गरीएको छ, यसको अर्थ क्षमा गर्नु वा पठाउनु हो । यस अवस्थामा, पाप वा, वास्तवमा, यसको परिणामहरु - दोषी र लज्जास्पद । पक्षघात भएका मानिस आफ्नो शारीरिक रोगबाट निको भए पनि उसको पापका मानसिक असरहरुबाट पनि सायद उदासिनतालाई पनि “राम्रो हौसला” मा परिवर्तन गरीन्थ्यो ।

आफ्नो पिताको चरित्रसँग मिल्दोजुल्दो कुरा गर्ने र गर्नुहुने येशूले सधैं भन्नुभएको थियो, भन्नुभयो, जसरी उहाँलाई कूसमा टाँगिएको थियो:

“.....पिता, तिनीहरुलाई क्षमा गर्नुहोस् [एफिमी]; किनकि उनीहरु के गर्छन् भनेर उनीहरु जान्दैनन्.....” (लूका २३:३४)

उसले आफ्ना पितालाई उनीहरुलाई क्षमा दिईएको महशुस गरिरहेको थिएन (चरिमाई) । बरु, उनले सोधैथिए कि उहाँलाई दुर्व्यवहार गर्ने सिपाहीहरुले बुम्दछन् र क्षमालाई स्वीकार गर्दछन् । यस्तो देखिन्छ कि अफिसरले सम्भवतः उनका सिपाहीहरुको सन्दर्भमा प्रार्थनाको जवाफ दिइयो (मत्ती २७:५४) ।

“यदि तिमीहरुले मानिसहरुका अपराधहरु क्षमा गर्यौ भने, स्वर्गमा बस्नुहुने पिताले पनि तिमीहरुलाई क्षमा गर्नुहुनेछ; तर यदि तिमीहरुले मानिसहरुका अपराधहरु क्षमा गरेनौ भने, न त तिमीहरुका पिताले तिमीहरुका अपराधहरु क्षमा गर्नुहुनेछ ।” (मत्ती ६:१४-१५)

यदि हामी अरुलाई एफिमी गर्दैनौं, के परमेश्वरले हामीलाई क्षमा गर्नुहुन्छ? हो, उहाँले क्षमा दिनुहुन्छ, कि उहाँले हामीलाई चरिजोमाई दिएको छ, तर हामी एफिमी प्राप्त गर्दैनौं । किन छैन? किनकि यदि हामी आफूले गर्न चाहेको कुरा गर्न तयार छैनौं र

अरुले हामीमाथी अन्याय गरेको छ भने त्यो स्वतन्त्रताको अनुभव गर्न आवश्यक पर्दैन भने हामी आफ्नो हृदयमा दोषी र लाज महशुस गर्न सक्दैनौं । यदि हामी अरुलाई स्वतन्त्र गर्न अस्वीकार गर्छौं भने हामी आफ्ना पापहरुको दोषबाट स्वतन्त्र हुन सक्दैनौं । यो हामी न्यायाधीशको रूपमा न्याय गरिने कुरासँग सम्बन्धित छ (मती ७:२) ।

दास्रो ग्रीक शब्द, “अपोलुओ” (स्ट्रुङ्गको जी६३०) को अर्थ धेरै त्यस्तै छ, “मुक्त गर्न”, “टाढा राख्नुहोस्”, “ टाढा पठाउनुहोस् ।”

“उनीहरु चुप भए । अनि उहाँले त्यस मनिसलाई आफूसँग लैजानुभयो र त्यसलाई निको पार्नुभयो र उसलाई [अपोलुओ] जान दिनुहोस्,” (लुका १४:४)

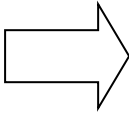
यो पदले एफिमी र अपोलुओको अर्थ निकटता देखाउँदछ:

“तब त्यस नोकरको मालिक दयाको साथमा पर्यो, र उसलाई [अपोलुओ] छोडिदियो र उसको ऋण माफी [एफिमी] गरिदिए ।” (मती १८:२७)

यी ग्रीक शब्दहरुले विश्वासी जनको मन वा दिमागमा परमेश्वरले पूरा गर्नुहुने कामलाई बुझाउँदछ, जसले येशूले तिनीहरुको निम्ति गर्नुभएका कामहरु स्वीकार गर्दछ ।

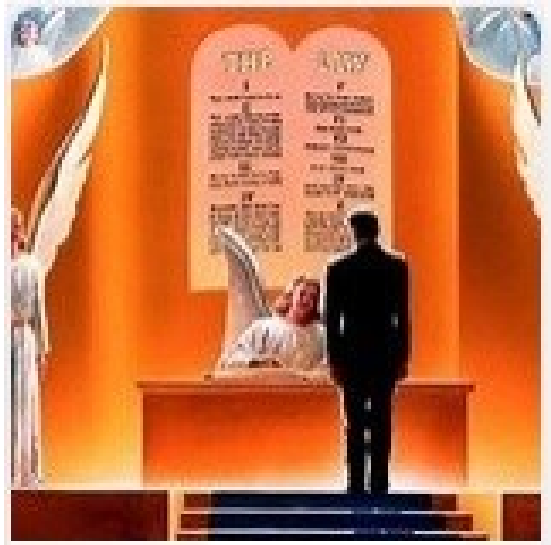
सारांश

हामीले बुझ्नु आवश्यक छ कि क्षमा दुई पक्ष बीचको लेनदेन हो । त्यहाँ क्षमा गर्ने व्यक्ति हुनुहुन्छ, जसले क्षमा प्रदान गर्नुहुन्छ, र क्षमा दिनुहुन्छ, र त्यहाँ क्षमा छ, जसले क्षमा पाउँछ । क्षमा केवल त्यतिकै परमेश्वरले हामीलाई क्षमा गर्नुहुन्छ, तर एक प्रक्रियाद्वारा उहाँ हामीलाई क्षमा गर्नुहुन्छ, र हामी त्यो क्षमा स्वीकारौं र यसको परिणाम स्वरुप हामी क्षमा, दोषी-मुक्त र परमेश्वरको कदर महशुस गर्दछौं । स्पष्ट रूपमा, बाइबलीय क्षमा एक दुई-पार्टी लेनदेन हो ।

क्षमा दिने		क्षमा पाउने
क्षमा दिनु (चरिजोमाई)		क्षमा प्राप्त गर्नु (एफिमी, अपोलुओ)
परमेश्वर सधैं सित्तैमा क्षमा दिनुहुन्छ		हामी जहिले पनि स्वीकार गर्दैनौं र हामीलाई थाहा छ कि हामी क्षमीत छौं

२. बाइबलीय क्षमा: एक कानुनी मामला?

के परमेश्वरले हाम्रा पापहरु कानुनी रुपमा क्षमा गर्दै हुनुहुन्छ? धेरै व्यक्ति, जब उनीहरुले क्षमाको बारेमा सोच्दछन्, स्वर्गमा एउटा खाता वा खाता लेख्ने प्रणालीको कल्पना गर्नुहोस् जहाँ हरेक पाप रेकर्ड गरिएको छ, र जब स्वीकार गरेको छ, रेकर्ड हटाइन्छ। र यदि यो छैन भने, पापीले इन्साफमा त्यो रेकर्ड पूरा गर्नुपर्नेछ र उचित दण्ड तिर्नुपर्नेछ जुन केही दिमागमा अनन्त मृत्यु हो र अरु धेरैमा नरकमा अनन्तकाल हुन्छ।

स्वतन्त्र क्षमा गरियो

यद्यपि माथि उल्लेख गरिए अनुसार परमेश्वरले सबै पापहरु क्षमा गर्नुहुन्छ। यदि एक पाप साँच्चै क्षमा गरिएको छ, तिर्नको लागि कुनै ऋण छैन। यो स्थापित गरौं कि परमेश्वरले कुनै शर्त बिना नै स्वतन्त्र क्षमा दिनुहुन्छ।

शिमोन, एक फरिसीले, राती खाने आयोजना गर्यो जहाँ एक महिलाले कृतज्ञताका साथ येशूको खुट्टा महँगो अत्तरले अभिषेक गरे। शिमोनको विचारहरुको जवाफमा येशूले उनलाई भन्नुभयो:

“एक जन ऋणदाता थिए, जसका दुई ऋणीहरु थिए: एउटाको पाँच सय रुपियाँ र अर्कोले पचास रुपियाँ ऋण थियो। तर जब तिनीहरुसित तिर्ने केहि थिएन, उसले स्पष्टसँग ती दुवैलाई क्षमा गरे। यसकारण मलाई भन त, ती मध्ये कसले तिनलाई बढि प्रेम गर्नेछ? शिमोनले भने, “मैं ठान्छु, कि जसले बढि क्षमा पायो।” उहाँ भन्नुभयो, “ तिमीले ठीकै कुरा गर्यौं।” (लुका ७:४१-४३)

शिमोन, जसलाई येशूले यो कथा भन्नुभएको थियो, उहाँ आफैले एक ऋणी - कम सराहनीय व्यक्तिको रुपमा आफुबाट आवेदन पाउन सक्नुहुन्न थियो - तर सन्देश यो

थियो कि यस महिलाप्रति नकरात्मक भवनाहरु भए पनि उनलाई क्षमा गरियो (जसलाई उसले हेरे पापीको रूपमा) र आफैमा ख्रीष्ट । हो, परमेश्वरले सितैमा क्षमा दिनुहुन्छ:

“जसले आफ्नो पुत्रलाई छोड्नु भएन, तर हामी सबैका निमित्त उहाँलाई प्रदान गर्नुभयो, तब उहाँ कसरी हामीसँग सबै कुरा दिनुहुन्न र?” (रोमी ८:३२)

ध्यान दिनुहोस् कि “स्वतन्त्र रूपमा दिनुहोस्” लाई चरिजोमाई शब्दबाट अनुवाद गरिएको हो । स्वतन्त्र क्षमाको अर्थ कुनै पूर्वशर्त बिना कुनै निःशुल्क मुल्यमा ।

“तिमीहरु आफ्ना अपराध र शरीर अनुसार बेखतनामा मरेका थियौ, तर परमेश्वरले हाम्रा सबै अपराध क्षमा गरिदिएर उहाँसँगै जीवित पार्नुभयो;” (कलस्सी २:१३)

उनीहरुले आफ्ना पापहरुमा मरेकै अवस्थामा पनि परमेश्वरले कलस्सीहरुलाई क्षमा (चरिजोमाई) प्रदान गर्नुभयो । त्यो तिनीहरुको पक्षमा कुनै पनि कबुली भन्दा पहिले भएको हुनुपर्छ ।

“एक अर्कालाई सहनु, र एक अर्कालाई क्षमा (चरिजोमाई), यदि कसैसँग ऋगडा छ भने: जसरी खिष्टले क्षमा गर्नुभयो”, (चरिजोमाई), त्यसरी नै तपाईं पनि गर्नुहोस् ।” (कलस्सी ३:१३)

यहाँ पावलले कलस्सीहरुलाई भनेका थिए कि एक-अर्कालाई क्षमा गर्नु आवश्यक छ (उनीहरुले त्यसो गरेनन्) जसरी ख्रीष्टले तिनीहरुलाई क्षमा दिइसक्नु भएको थियो ।

माथिका र एफिसी ४:३१-३२ अध्याय १ मा उद्धृत पदहरुले देखाउँछन् कि परमेश्वर स्वतन्त्र रूपमा उसको हृदयबाट क्षमा गर्नुहुन्छ । उहाँ सम्बन्धलाई पुनः स्थापित गर्नमा बढी चिन्तित हुनुहुन्छ, उहाँ आफैले हामीलाई मेलमिलापमा राख्नु भन्दा उहाँ सजाय पाउनु नै हो । हामी हेर्नेछौं कि वास्तवमा सजाय हामीमाथि परमेश्वर सामु मेलमिलाप गर्न इन्कारको परिणामको रूपमा आउँछ, विरामीले जस्तो कि डाक्टरको उपचार लिन इन्कार गर्छ । यस्तो परिदृश्यमा, जब विरामीको रोग बिग्रन्छ, के डाक्टरले उसलाई सजाय दिइरहेको छ?

तर त्यहाँ कुनै पूर्वशर्तहरू छैन?

यहाँ एक पद छ जुन क्षमाको लागि एक पूर्वशर्त जस्तो लाग्छ:

“तर यदि तपाईंले (एफिमी) क्षमा गर्नुभएन भने, न त स्वर्गमा बस्नुहुने तपाईंको पिताले तपाईंको अपराध क्षमा गर्नुहुनेछ (एफिमी) ।” (मर्कुस ११:२६)

याद गर्नुहोस् कि क्षमाको लागि यहाँ शब्द एफिमी हो, चरिजोमाई होइन । यदि प्रत्येक केसमा चरिजोमाई शब्द भएको भए यसको अर्थ यो हो कि यदि हामी आफ्नो हृदयबाट क्षमा गर्दैनौं भने, परमेश्वरले हामीप्रति त्यस्तै व्यवहार गर्नुहुन्छ; उसले हामीलाई माफ गरेको जस्तो महशुस गर्दैन । यसले प्रभावकारी रूपमा हामीप्रति हाम्रो भावनाहरू हाम्रो कार्यहरूमा निर्भर गर्दछ ।

यदि यो चरिजोमाई थियो भने, यसको मतलब हामीले क्षमा गरेको जस्तो महशुस गर्नुपर्नेछ वा हाम्रो दिमागमा क्षमा गर्ने म्फुकाव छ । तर एफिमीले हामीलाई इङ्गीत गर्दछ कि जसले हामीलाई चोटपटक लागी दोषी ठहर्याइदिएको छ मानिससम्म पुग्नको लागि सक्रिय प्रयास गर्न र उसलाई त्यो बोझ मुक्त गर्न मद्दत गर्दछ । हामीले क्षमा पाएको महशुस गरेको मात्र पर्याप्त छैन, तर जसले हामीलाई चित्त दुखायो उसले हामीले उहाँमा माफी पाएको महशुस गर्नु पर्छ । कसैलाई क्षमा महशुस गर्न गाह्रो हुन्छ यदि तिनीहरूले बुझ्छन् कि क्षमा उनीहरूबाट रोकिरहेको छ भने ।

कसैलाई हामी क्षमा माफ गर्न को लागी मा उनीहरूलाई थाहा छ कि हामी तिनीहरूको विरुद्ध केहि पकडैनाँ । यसको लागि हामीले कुनै न कुनै तरिकाले कुराकानी गर्नु आवश्यक छ, कुन कार्सको मतलब हामीले वास्तवमै उनीहरूलाई हाम्रो हृदयमा क्षमा गरेका छौं भन्ने चिहन्छ । यदि हामीले त्यो कदम चालेनाँ भने सम्भवतः हामीले आफैले परमेश्वरबाट क्षमा पाएका छैनौं, यो त होइन किनकि उसले यो अनुमोदन गरेको छैन तर हामीले त्यो स्वीकारेकै छैन, सायद यो विश्वास गर्दछौं कि उहाँ क्षमा दिनुहुने छैन । यदि हामीले परमेश्वरलाई क्षमा नदिने ठान्यौं भने हामी पनि अरुप्रति त्यस्तै दृष्टिकोण राख्छौं । यदि हामीले अरुलाई क्षमा दिएनौं र उनीहरूको दोषको बोझलाई कम गर्न दिएनौं भने यसको मतलब हामीले परमेश्वरको क्षमा बुझेका छैनौं त्यसैले हामी आफैले क्षमा पाएका छौं र आफ्नै बोझबाट मुक्त भएको महशुस गर्न सक्षम हुदैनौं ।

यो महत्वपूर्ण कुरो हो कि परमेश्वर हामीसँग उहाँको क्षमाशील, सदा कृपालु चरित्रको सम्बन्ध हुनुहुन्छ । यो उहाँले आफ्नो वचनमा गर्नुभयो । यद्यपि हाम्रो हितको लागि बनाइएको व्यवस्थाको सट्टा नियमहरू लागु गर्न उहाँको व्यवस्थाको गलतफहमीले क्षमालाई सशर्तको रूपमा देखाएको छ । मानवमा क्षमा र न्यायको लागी आफ्नै विचारहरू परमेश्वरमा लगाउनु र उहाँको वचनको अनुवाद मा भ्रम थप गरेको छ ।

न्याय र सजाय

वास्तवमा, सजाय थोपाउनु भनेको परमेश्वरले गर्नुहुने कुनै कुरा मात्र होइन । मानिसहरू सोच्दछन् कि परमेश्वर कृपा र न्याय को बारेमा उनीहरूको भ्रमित विचारको कारण परमेश्वरले पापलाई व्यक्तिगत रूपमा सजाय दिनुहुन्छ । उनीहरूले परमेश्वरलाई प्रेम हुन र पापीहरू प्रति मायालु मनोवृत्ति राख्नुहुन्छ भनेर बुझ्दछन् तर न्यायको गुणको कारण उहाँले पापलाई बिना सजाय छोड्न सक्नुहुन्न । यो परमेश्वरको न्याय र उहाँको व्यवस्थाको एक गलतफहमी बाट आउँछ ।

“बाइबलीय न्याय” १ भनेको सहि कार्यको बारेमा हो जुन सहि राज्यमा पुनः संग्रह गर्नु, स्वस्थ हुनु र बचाउनु हो । यो पुनः संयोजक हो, प्रतिशोध होइन । वास्तवमा त्यहाँ कुनै पद छैन “न्याय” २ (के. जे. भी.) भन्ने शब्द प्रयोग गरी जसले न्यायलाई समर्थन गर्दछ, पापलाई दण्ड दिनु । न्यायको त्यो बुझाइ तपाईंले कुन “कानून लेन्स”^३ मा हेर्दै हुनुहुन्छ त्यसमा निर्भर गर्दछ; जो तपाईंसँग परमेश्वरको व्यवस्था को समझ छ । के परमेश्वरको कानून (व्यवस्था) स्वाभाविक हो - वा सुरक्षाको लागि हो र हाम्रो फाइदाको लागि - वा कडा कानूनी रूपमा, उहाँले लगाएको मनमानी दण्डहरू सहित?

हामीले सोचेको जस्तो कुनै “सजाय” परमेश्वरबाट आउँदछ वास्तवमा थोपेको हुँदैन तर स्वाभाविक नतिजा हो, जुन पापबाट आएको हो:

“किनकि पापको ज्याला मृत्यु हो; तर परमेश्वरबाटको उपहार हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टमा अनन्त जीवन हो ।” (रोमी ६:२३)

यहाँ वर्णन गरिएको एक संस्करण छ जुन अझ प्रस्ट छ:

“किनकि पापले यसको ज्याला - मृत्युको मोल तिर्दछ, तर परमेश्वरको सित्तैको उपहार, हाम्रा प्रभु ख्रीष्ट येशूसँग एकरूपमा अनन्त जीवन हो ।” (रोमी ६:२३, जी.टि.एन.)

मृत्युको स्रोत पाप हो, ४ अन्तमा शैतानबाटको हो, परमेश्वरबाट होइन: (याकूब १:१५)

यो पापको नतिजा हो जसलाई हामी सजाय दिन अस्वीकार गर्दछौं, परमेश्वरले हाम्रोलागि कुनै सजाय निर्धारण गर्नुहुन्न ।

प्रेम र क्षमा

परमेश्वर प्रेम हुनुहुन्छ (१ यूहन्ना ४:८) र कोरिन्थीमा वर्णन गरिएको प्रेमले समावेश गर्दछ:

“[परोपकारिता, वा प्रेम] आफ्नै कुरमा जिद्दी व्यवहार गर्दैन, प्रेम हठी हुँदैन, न ठीट हुन्छ, फर्को मान्दैन, खराबीको हिसाब राख्दैन;” (१ कोरिन्थी १३:५)

अधिक अन्य संस्करणहरूले गलतको रेकर्ड नराखी अन्तिम भाग प्रस्तुत गर्दछ ।

“यसले अरुको अनादर गर्दैन, यो आफ्नै सम्मान खोज्ने होइन, सजिलै रिसाउँदैन, यसले गलतीहरूको कुनै हिसाब राख्दैन ।” (१ कोरिन्थी १३:५, NIV)

“अप्रत्याशित ढंगले कार्य गर्दैन; यसले आफ्नै खोजी गर्दैन, उक्साउँदैन, कुनै गलत पीडालाई ध्यानमा राख्दैन;” (१ कोरिन्थी १३:५, NASB)

जबकि सर्वशक्तिमान् परमेश्वरले कुनै कुरा विर्सनुहुन्न, उहाँ हाम्रा पापहरूलाई यो अर्थमा याद गर्नुहुन्न, किनकि हामी भन्न सक्छौं, “मलाई त्यो याद आउँछ” (एक निश्चित स्वरमा भनिएको छ) प्रतिशोधको खतरा ।

जब हामी भन्छौं कि परमेश्वर स्वतन्त्र रूपमा क्षमा गर्नुहुन्छ, यो मात्र होइन, कुनै समय हामीले पश्चाताप गर्नु अघि पनि, उहाँले आफ्नो सोच बदल्नुहुन्छ र क्षमा गर्ने निर्णय गर्नुहुन्छ र हामीमा रिसाउन छोड्नुहुन्छ । उहाँ हामीतर्फ त्यस्तो भावनाहरू कहिल्यै राख्नुहुन्न । उहाँका साँचो भावनाहरू यसै पदहरूमा बढि देखाइन्छ:

“र जब उहाँ नजिकै आइपुग्नुभयो र शहरलाई देख्नुभयो, र त्यसको निमित्त रुनुभयो,” (लूका १९:४१)

“ए यरुशलेम, ए यरुशलेम, तँ जसले अगमवक्ताहरूलाई मार्ने र तँकहाँ पठाइएकाहरूलाई ढुङ्गाले हान्ने ! जसरी कुखुरीले आफ्ना चल्लाहरूलाई पखेटामुनि बटुल्छ, त्यसरी नै मैले धेरै पल्ट तेरा बालकहरूलाई बटुल्ने इच्छा गरे, तर तैले मानिनस् !” (मत्ती २३:३७)

परमेश्वर मात्र शुरक्षा गर्न चाहनुहुन्छ

परमेश्वर केवल आश्रय दिन र शुरक्षा दिन चाहनुहुन्छ जुन हामी आफ्ना बच्चाहरु चाहन्छौं । कुनै समय उहाँ त्यस्तो गर्न सक्नुहुन्न, एक भद्र मानिस भएकोले, जहाँ उहाँ चाहनुहुन्न आफ्नो उपस्थिति लगाउनुहुन्न । त्यसो गर्नु भनेको हाम्रो स्वतन्त्र इच्छाको उल्लंघन गर्नु हो र उहाँले त्यो कहिले गर्नुहुने छैन ।

त्यो सिद्धान्त जलप्रलय आउनु भन्दा पहिले मानिसहरुको अवस्था फलिकन्छ ।

“तिनीहरु आफ्नो समय अधि नै हटाइए, भलले तिनीहरुका जग नै बगाएर लग्यो । ती मानिसहरुले परमेश्वरलाई भने, हामीलाई छोडिदिनुहोस्, सर्वशक्तिमान्ने हामीलाई के गर्न सक्नुहुन्छ र? (अय्यूब २२:१६,१७)

उहाँ त्यस्तो व्यक्तिहरुको लागि केही गर्न सक्नुहुन्न जसले आफ्नो उपस्थितिलाई यति विद्रोही भई इन्कार गर्नुभयो ।

पापलाई ढाक्ने

कानुनी तवरमा पापहरु ढाक्ने विचारलाई कहिलेकाँही पापहरु मेटाउने वा प्रायः पापको अभिलेख मेटाउने भन्ने गरिन्छ । यो धेरै शताब्दीयौं अधि अगमवक्ता दानिएलले पवित्रस्थानको सफा गर्ने भनेर उल्लेख गरिएको प्रक्रियासँग जोडिएको छः

“अनि उसले मलाई भन्यो,” “दुई हजार तीन सय दिन लाग्नेछ, तब पवित्रस्थान शुद्ध हुनेछ ।” (दानिएल ८:१४)

तर पापहरु मेटाउनु भनेको पापको शारीरिक अभिलेखलाई हटाउनु होईन तर व्यक्तिबाट पाप गर्ने फुकावलाई हटाउने प्रक्रियाको रुपमा पनि बुम्न सकिन्छ । यस दोस्रो दृश्यको लागि त्यहाँ धेरै बाइबल समर्थन छ । यस प्रकारको संस्करणले रेकर्डहरु सार्ने वा मेटाउने कुरा गरिरहेको छैन ।

“जहाँसम्म पूर्व बाट पश्चिम जति टाढा छ, उहाँले हाम्रा अपराधहरु हामीबाट त्यत्तिकै टाढा हटाइदिनुभएको छ ।” (भजन संग्रह १०३:१२)

त्यसोभए यसले रेकर्ड बकबाट नभएको मानिसबाट पापहरु मेटाउँदछ । पवित्रस्थान सफागर्ने प्रक्रियाको विस्तृत अध्ययन हेर्नुहोस् ।

कानुनी होईन तर सम्बन्ध

“किनकि जब हामी शत्रुहरु छँदै उहाँका पुत्रको मृत्युद्वारा परमेश्वरसँग हाम्रो मिलाप भएको थियो भने, फन् बढी अब उहाँसँगै मिलाप भएका हुनाले ख्रीष्टको जीवनद्वारा हामी बचाइनेछौं । यति मात्र होइन, तर हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टद्वारा परमेश्वरमा हामी रमाउँदै पनि छौं, उहाँद्वारा अब हामीलाई परमेश्वरसँग मिलाप प्राप्त भएको छ ।” (रोमी ५:१०-११)

यस पदमा ध्यान दिनुहोस् कि हामी परमेश्वरसँग मिलापमा छौं; परमेश्वर हामीसँग मिलाप गर्नु आवश्यक छैन । मेलमिलाप मात्र एक दिशामा छ । प्रायश्चित ७ मा (पद ११) प्राप्त गर्न मेलमिलापको रूपमा चिनिन्छ । यो, नयाँ नियममा “ प्रायश्चित” भन्ने शब्दको एक मात्र प्रयोग हो, ग्रीक क्रियापदको अर्थ “मेलमिलाप” को संज्ञारूपबाट अनुवाद गरिएको छ । अंग्रजीमा “प्रायश्चित” भन्ने शब्दको उत्पत्ति एकताको अवस्था वा “एट-वान” हुनु पर्ने थियो, अर्को व्यक्तिको साथ सम्मौताको रूपमा । शुरुमा पापको लागि कानुनी भुक्तानीसँग यसको कुनै सम्बन्ध थिएन, तर शताब्दीयौँदेखि यसको अर्थ भ्रष्ट भएको छ ।

यदि एक व्यक्तिको पापहरु निर्दोष विकल्पमा हस्तान्तरण गरिएको छ (राजी छ वा छैन) र त्यो विकल्पलाई त्यसपछि ती पापहरुको दोषी ठहरिन्छ, र उनीहरुको लागि मारिन्छ भने, त्यसो भए के पापहरु वास्तवमै क्षमा गरिएको छ? क्षमा भनेको माफी (पापी) लाई लागू गर्न सकिने कुनै पनि परिणामबाट मुक्त गर्न संकेत गर्दछ । मृत्युदण्डबाट दोषी र भुक्तानीको स्थानान्तरण आवश्यक पर्ने धर्मशास्त्रले परमेश्वरलाई क्षमा दिदैन र सधैं भुक्तानीको आवश्यक पर्दछ । अधिक चरम समझमा तुष्टिकरणको ८ पदमा, विचार समावेश छ - कि परमेश्वर क्षमा (र व्यक्तिगत स्पमा पनि लादिएको थियो) क्षमा दिनु अघि कष्ट र मृत्यु चाहिन्छ । यस्ता शिक्षाले धेरैलाई परमेश्वरबाट टाढा बनाएको छ, र तिनीहरुलाई क्षमाको भावनाबाट जोगाएको छ ।

तुष्टिकरण धर्मशास्त्रले यस पद मा प्रतिबिम्बित छ:

“निश्चयनै उसले हाम्रा निर्बलताहरु बोक्यो, र हाम्रा दुःख भोग्यो, तापनि हामीले उसलाई परमेश्वरबाट हिर्काइएको, उहाँबाट पिटिएको र दुःखमा परेको सम्झ्यौं । (यशैया ५३:४)

तर याद गर्नुहोस् कि यसले यो भन्दैन कि मुक्तिदातालाई प्रहार गरिएको थियो, तर केवल यो थियो कि केवल यो सोचिन्थ्यो वा सम्मान गरिन्थ्यो उहाँ हुनुहुन्थ्यो ।

बाइबलीय क्षमा एक कानुनी ममला होइन् ।

३. बाइबलीय क्षमा: पाप संग यसको सम्बन्ध

हामीले पाप गरिसकेपछि, र परमेश्वरले क्षमा प्रबन्ध गर्नुभन्दा पहिले के हुन्छ, भनेर सामान्य रूपमा बुझिन्छ? पश्चाताप र स्वीकारोक्ति । त्यसोभए, परमेश्वरको क्षमा दिइनेछ; उहाँले क्षमा दिनुहुनेछ र आशीर्वाद दिनुहुनेछ - तर पहिले होईन ।

हामीले पश्चाताप गर्नु र स्वीकार गर्नु अघि, र उहाँले हामीलाई क्षमा गर्नु भन्दा अघि हामीलाई कस्तो मनोवृत्ति देखाइएको छ? हुनसक्छ उहाँ हामीसँग रिसाउनुभएको छ वा निराश हुनुहुन्छ । अनि पश्चाताप गरेपछि हामीप्रति परमेश्वरको दृष्टिकोण कस्तो छ? हुनसक्छ कि उहाँ हामीसँग खुशी हुनुहुन्छ, हामीप्रति अनुकूल, र हामीलाई आशीर्वाद दिन तयार हुनुहुन्छ । साधारणतया, उहाँ क्षमा दिन तयार हुनुहुन्छ, हामी पश्चाताप गर्दछौं र “गल्ती स्वीकार गर्छौं”, र त्यसपछि उहाँले क्षमा दिनुहुन्छ र हामीलाई आशीर्वाद दिन सक्नुहुन्छ । तर के यो वास्तवमै त्यस्तो हो? के परमेश्वरले हामीलाई प्रेम गर्नुहुन्छ र हाम्रो ख्याल राख्नुहुन्छ भन्ने चाहना हाम्रो व्यवहारमा निर्भर छ? के यो तपाईंको बुझाइ र क्षमा “को परिभाषासँग मेल खान्छ? यस पदलाई विचार गर्नुहोस्: अथवा परमेश्वरको कृपाले तिमीलाई पश्चातापमा डोर्याउँछ भन्ने थाहा नपाएर, के तिमी उहाँको दया, सहनशीलता र धैर्यको प्रशस्ततालाई तुच्छ ठान्छौ?” (रोमी २:४)

कनचाहिँ पहिलो पदको अनुसार आउँछ, परमेश्वरको भलाइ वा हाम्रो पक्षमा? परमेश्वरको भलाइ । यदि परमेश्वरको दयाले हामीलाई पश्चाताप गर्न उन्मुख गर्दछ भने, तब उहाँको भलाइ पहिले आउनुपर्दछ । के यो सम्भव छ कि पाप र पश्चाताप उहाँ हाम्रो निम्ति कति असल हुनुहुन्छ भनेर चिनिनबाट थाल्यो, उहाँ हामीमाथि कहिले रिसाउनु हुन्न तर सधैं हाम्रो लागि उत्तम कुरा चाहनुहुन्थ्यो?

“किनकि परमेश्वरले संसारलाई यस्तो प्रेम गर्नुभयो कि उहाँले आफ्ना एकलैटे पुत्रलाई दिनुभयो, उहाँमाथि विश्वास गर्ने कोही पनि नाश नहोस्, तर त्यसले अनन्त जीवन पाओस् ।” (यूहन्ना ३:१६)

हामीसँग आउनु भन्दा पहिले र उहाँसँग क्षमाको खाँचो पर्नु अघि परमेश्वरले उहाँको पुत्रलाई दिनुभयो । र पापले सबै मनिसमा संक्रमित गरिसके पछि, पनि, परमेश्वरले हामीलाई बचाउन कदम चाल्नुभयो:

“तर परमेश्वरले हाम्रा निम्ति उहाँको प्रेम यसैमा देखाउनुहुन्छ, कि हामी पापी छँदै खीष्ट हाम्रा निम्ति मर्नुभयो ।” (रोमी ५:८)

यी पदहरूले संकेत गर्दछ कि परमेश्वरले संसारलाई प्रेम गर्नु भन्दा पहिले उहाँ आफ्नो पुत्रलाई हाम्रो पापको लागि भर्नुभयो, जुन कुनै पूर्वसूचनालाई जनाउँदैन ।

क्षमा र ऋण

क्षमा कसरी पाउन सकिन्छ भन्ने बारे अर्को उद्धरणहरू हेरौं । कलस्सी २ मा क्षमाको बारेमा धेरै कुरा छः

“तिमीहरू आफ्ना अपराध र शरीर अनुसार बेखतनामा मरेका थियो, तर परमेश्वरले हाम्रा सबै अपराध क्षमा (चरिजोमाइ) गरिदिएर उहाँसँगै जीवित पार्नुभयो, र हाम्रो विरुद्धमा रहेको तमसुक र त्यसका सबै कानुनी दाबीहरूलाई कूसमा कीला ठोकी रद्द गरिदिनुभयो ।” (कलस्सी २:१३,१४ एन.ए.एस.बी.)

यो “ऋणको प्रमाणपत्र” के हो जुन उसले रद्द गर्यो र उसको कुसमा कीला ठोक्‍यो? यो कहाँबाट लिइएको थियो? उहाँ को बाट र कसको बाटोबाट आउनभयो?

किंग जेम्स संस्करणमा कलस्सी २:१४ ले खीष्टको बारेमा बताउँदछ, “हाम्रो विरुद्धका अध्यादेशहरूको हस्तलेखन सफा पाउँ ।” त्यहाँ “हस्तलेखन” को लागि ग्रीक शब्द चयरोग्राफन हो जुन एक हस्तलिखित कागजात थियो जुन प्रोमिसरी नोटको रूपमा काम गर्थ्यो । यो कानुन आफैमा संकेत थिएन, तर एक व्यक्तिको विरुद्ध उभिएको आरोपहरूको रेकर्डलाई, तिनीहरूको ऋणी अभिलेख थियो । त्यसकारण, ऋण रद्द गर्नुले हाम्रो पापको ऋण लिने र यसलाई मेटाउने कार्यको संकेत गर्दछ ।

कहाँबाट ऋण लिएको थियो?

विशेष रूपमा, ऋण कहाँबाट लिइएको थियो? अगमवक्ता यर्मियाले हामीलाई एउटा संकेत दिन्छः

“यहूदाको पाप फलामको औजारले कुँदिएको छ । त्यो तिनीहरूका हृदयको पाटीमा र तिनीहरूका वेदिका सीङ्गहरूमा चकमक पत्थरको टुप्पाले खोपिएको छ ।” (यर्मिया १७:१ एन.के.जे.भी.)

हाम्रो हृदयमा पापको रेकर्ड छ, भनेर बाइबलले कुन कुरालाई औँल्याइरहेको छ? साधारणतया हामीसँग अन्तस्करण छ, जसले हामीलाई दोषी र निन्दाको भावनाले ग्रस्त

तुल्याउँछ जब हामी हाम्रो कार्यहरु र व्यवहारलाई सहीसँग विसंगत भएको बुझ्छौं । क्षमा, जब हामी यो अनुभव गर्दछौं, हाम्रो ऋणीको रेकर्डलाई रद्द गर्नु र यसलाई हाम्रो अन्तस्करणबाट हटाउनु समावेश छ, जसले गर्दा हामी हाम्रो भित्र अपराधबाट मुक्त हुन्छौं। परमेश्वरले आफ्नो पुत्रको मृत्युमाथि विश्वास गरेर हामीमा यो चमत्कारी परिवर्तन गर्नुभयो । येशूलाई संसारमा दिन यो परमेश्वरको उद्देश्य थियो । ख्रीष्टको मृत्युको उद्देश्य परमेश्वरको हृदयमा भएको कुनै पनि कुख्यात दुःखलाई शान्त पार्न वा उहाँलाई क्षमा दिन होइन, तर पापको भनौवैज्ञानिक परिणामहरुबाट हामीलाई स्वतन्त्र पार्न र क्षमाको अनुभव गर्न सक्षम गर्न थियो । निम्न खण्डले यस बारे छलफल गर्दछ:

“ख्रीष्टको रगतले, जसले अनन्त आत्माद्वारा आफूलाई परमेश्वरमा निष्कलंक बिना प्रस्तुत गर्नुभयो, र जीवित परमेश्वरको सेवा गर्न आफ्नो अन्तस्करणलाई मृत कामबाट शुद्ध पार्नेछ र?” (हिब्रु ९:१४ एन.के.जे.भी.)

ख्रीष्टको रगतले हाम्रो अन्तस्करणलाई हाम्रा “मरेका कामहरु” (मृत्युसम्म पुर्याउने काम) को दोषीबाट शुद्ध पार्छ, त्यसैले

ती पापहरुले हाम्रो अन्तस्करणलाई कष्ट दिँदैन । ध्यान दिनुहोस् कि यो हाम्रो विवेक हो जुन सफा पारियो,

स्वर्गमा पुस्तकहरु रेकर्ड छैन । दोष र लज्जितता समाप्त भयो । कस्तो राहत! यसले हामीलाई परिवर्तन गर्दछ, उहाँलाई होइन!

ख्रीष्टको रगतले तपाईंको अन्तस्करणलाई कसरी सफा गर्छ? रगतलाई प्रायः पापको अभिलेख सफा गर्ने भनेर सोचीन्छ । केहीले यसलाई यसप्रकार कल्पना गरे:

तर यो रगत सफा भएको जस्तो देख्न गाह्रो छ । धर्मशास्त्रले भन्छ, कि रगत जीवनको रूपक हो:

“किनकि जीवधारीको प्राण त्यसको रगतमा हुन्छ; र मैले रगतचाँहि वेदिमा तिमीहरुको निम्ति प्रायश्चित्त गर्नलाई दिएको छु; किनभने रगतद्वारा नै मानिसका जीवनको निम्ति प्रायश्चित्त गरिन्छ ।” (लेवी १७:११)

हामी मथिको छविमा जस्तो रगत बनाउने प्रायश्चित्तको बारेमा सोच्न सक्छौं, तर त्यो प्रायश्चित्तको मूल अर्थमा उपयुक्त छैन । यद्यपि, ख्रीष्टको जीवनले (रगतले प्रतीकात्मक रूपमा) प्रायश्चित्त (उहाँसँग एकताको अवस्था) प्राप्त गर्न सक्दछ, किनकि उहाँ आफ्नो जीवनमा व्यक्त गर्नुभएको प्रेम देखाउँदछ, उहाँ योग्य हुनुहुन्छ भनेर । हाम्रो भरोसा छ,

यस प्रकार हामीलाई उहाँसँग मेलमिलाप गराउँदछ । मानवजातिले हाम्रो संसारको प्रेमिलो प्रकाश स्रोतलाई कूसमा टाँग्ने तथ्यले हाम्रो शारीरिक प्रकृतिको सत्यताको विचित्र चित्रलाई चित्रण गर्दछ । यो हाम्रो दिमागमा गहिरो समझ र हाम्रो पापीपनको विश्वास को लागि खुल्छ, जुन पूर्ण पश्चातापको लागि आवश्यक छ र त्यसकारण पूर्ण क्षमा र उपचारको लागि आवश्यक छ ।

उहाँले कसको मार्गबाट ऋण लिनुभयो?

हामीमा यो महान् काम गरेर, येशूले हाम्रो ऋणीलाई “बाटोबाट” हटाउनुभयो । कसको बाटोबाट बाहिर? यी प्रश्नहरू विचार गर्नुहोस्: के तपाईंले कहिल्यै कसैलाई केही ऋण चुक्ता गर्न नसक्ने ऋणी छ? के यो उनीहरूसँगको तपाईंको सम्बन्धको रूपमा प्राप्त भयो? जब तपाईंले तिनीहरूलाई देख्नुभयो, के तपाईंले जानीजानी अर्को तरिकाबाट परिवर्तन गर्नुभयो वा कम्तिमा ऋणको विषयलाई वेवास्ता गर्नुभयो?

कूसबिना, हाम्रो ऋणीले हामीलाई सँधै पिताको नजिक हुनबाट रोक्द थियो । होइन किनभने पिताले हाम्रो ऋण हामीमा समाती राख्नुहुने थियो वा अर्को बाटोमा बदल्यो, तर किनभने जब हामी उहाँलाई भेट्यौं हाम्रो ठुलो अपराध हाम्रो अधि कमजोर हुनेछ । हाम्रो ऋण अझै पनि हाम्रो बाटोमा हुनेछ । उहाँप्रति हाम्रो ऋणीको पापको कारण हामी उहाँसामु कहिल्यै पुग्न सकेनौं ।

येशू हामीलाई बचाउनको लागि मर्नुभयो । उहाँ हाम्रोलागि कूसमा टाँगिनुभयो । यो हाम्रो छुटकाराको लागि थियो, र हाम्रो ऋण हामीबाट खोसिन सकियोस् भनेर, त्यसले हाम्रो ऋणको प्रमाणपत्र लिए र लाक्षणिक रूपमा त्यसलाई उहाँको कूसमा टाँगे । यसले हाम्रो दिमागमा भएको ऋणको अवधारणालाई सन्तुष्ट तुल्यायो जसले हामीलाई परमेश्वरमा मिलाप गर्न सक्छ भनेर विश्वास गर्नबाट रोकेको छ । हामी कहिल्यै डराउनुपर्दैन कि हामी परमेश्वरलाई ऋणी बनाएका छौं र त्यसैले उहाँसँग नजिक हुन सक्तौं । बरु, हामी पापमा फस्दा हामीले तुरुन्त उहाँतर्फ फर्कनु पर्छ । एक उपयुक्त प्रतिज्ञा दावी गर्नुहास्:

“यसैले नडरा, किनकि म तँसित छु । निरुत्साहित नहो, किनकि म तेरा परमेश्वर हुँ । म तँलाई बलियो पार्नेछु । म तँलाई सहायता गर्नेछु । मेरो धर्मिकताको दहिने हातले म तँलाई सम्हाल्नेछु ।” (यशैया ४१:१०)

सफा गर्ने कार्य क्षमाको साथ हुन्छ

प्रेरित यूहन्नाले यस प्रसिद्ध पदमा क्षमाको बारेमा पनि कुरा गर्छन्:

“यदि हामीले आफ्ना पापहरु स्वीकार गर्यौं भने उहाँले हाम्रा पाप क्षमा गर्नुहुन्छ, र सबै अधर्मबाट हामीलाई शुद्ध पार्नुहुन्छ, किनकि उहाँ विश्वासयोग्य र धर्मी हुनुहुन्छ।” (१ यूहन्ना १:९)

यूहन्नाले यहाँ परमेश्वरको हृदयमा हुने क्षमाको बारेमा कुरा गरिरहेको छैन। हामी यो सोचन सक्दैनौं कि पापीहरुले उनीहरुले स्वीकार नगरेसम्म परमेश्वरको हृदय बन्द छ। धेरैले परमेश्वरबारे यस मूटलाई विश्वास गर्छन् र सिकाउँछन्। मेलमिलापको लागि पहिलो कदम नचालेसम्म उहाँ हाम्रो हातमा पर्नुहुन्न। हामीले कुनै कुरा स्वीकार गर्ने पहिलो विचारसमेत राख्नु भन्दा धेरै अधि नै परमेश्वरले हामीलाई उहाँको हृदयको कोमलताबाट स्वतन्त्र रूपमा क्षमा गर्नुभयो। यस पदले हाम्रो ऋणीको भावनालाई हटाउने काम र पाप र अधर्मलाई हटाउने कामलाई जनाउँदछ। यो हामीमा हुन्छ, उहाँमा होइन। यसैले यहाँ प्रयोग भएको शब्द एफिमी हो।

पद आफैले के भनिरहेछ, याद गर्नुहोस्: “हामीलाई सबै अधर्मबाट शुद्ध पार्न।” यो क्षमा केन्द्रले फेरि हामीमा परमेश्वरले हामीमा गरिरहनुभएको सफा काममाथि केन्द्रित छ। यो हाम्रो दोष र लाज हटाउनुपर्दछ, र परमेश्वरले हाम्रोलागि यो गर्न अनुमति दिन रोज्नु भएको कुरा हेर्नुपर्ने कुरा हो। क्षमा र शुद्धिकरण दुवै हाम्रो दिमागमा हुन्छ, र त्यहाँ जे हुन्छ, त्यसले परमेश्वरले हस्तक्षेप गर्नुहुन्न। उहाँ मात्र यो काम गर्नुहुन्छ, यदि हामी उहाँलाई अनुमति दियौं भने।

पापहरुको छुट

यस विषयको सम्बन्धमा अर्को शब्द प्रयोग गरिएको छ, जुन माफीसँग नजिकबाट सम्बन्धित छ। शब्द “माफी” ग्रीक संज्ञा अफेसिस (strong's G859) बाट अनुवाद गरिएको छ, र यो एफिमी क्रियापदबाट आएको हो। नोट गर्नुहोस् कि, निम्न पदमा माफी स्पष्ट रूपमा प्राप्त भएको छ, प्रदान गरिएको छैन:

“सबै अगमवक्ताहरुले उहाँको गवाही दिएका छन्, कि उहाँमाथि विश्वास गर्ने प्रत्येकले उहाँको नाउँद्वारा पाप क्षमा पाउँछ।” (प्रेरित १०:४३)

यो परमेश्वरको क्षमाको माफीमा विश्वास छ कि उसलाई आफ्नो पापहरुको मुक्त गर्नको लागि हो । यो उसको विश्वासको कारणले गर्दा परमेश्वर उसलाई माफ गर्नुहुन्छ । परमेश्वरले माफ गरिसक्नुभयो; यो हामीमा विश्वास छ कि यो त्यस्तै छ र पापको दोषबाट मनोवैज्ञानिक स्वतन्त्रता प्राप्त गर्दछ ।

यही पद यस पदमा प्रयोग भएको छ:

“बप्टिस्मा दिने यूहन्ना पापमोचनको लागि पश्चातापको बप्टिस्मा प्रचार गर्दै उजाडस्थानमा देखा परे । (मर्कुस १:४ एन.के.जे.भी.)

बप्टिस्मा भनेको छालाको सतहमा पानी सफा गर्नु मात्र होइन । बप्टिस्मा भनेको हामीलाई येशूको मृत्यु, गाडन र पुनरुत्थानको साथ पहिचान गर्न मद्दतको लागि हो । त्यसकारण बाइबलीय बप्टिस्मा पूर्ण डुबाएर हो । मानौं तपाईं मरेपछि (मृत्यु), तपाईं पानीको मुनि दफन हुनुहुन्छ र पानीबाट बौरिउठ्नुभयो । यो आफैमा मृत्युको सुन्दर प्रतिक र खीष्टमा नयाँ जीवन हो ।

“ र बप्टिस्मा, जसमा यो (नूहाको जलप्रलय) एक छाँया हो, अब तपाईंले मुक्ति दिनुहुन्छ, मासु सफा गरेर होइन, तर परमेश्वर समक्ष पापको समझबाट स्वतन्त्र बनाएर, येशू खीष्टलाई मृत्युबाट बौरी उठेर ।” (१ पत्रुस ३:२१, बी.बी.इ.)

पापीलाई राहत दिनुहुन्छ भन्ने कुरालाई हामी पक्का हुन सक्छौं कि परमेश्वरले हाम्रा पापहरु हामी समक्ष राख्नुहुन्न; कि उहाँ वास्तव मा माफ गर्नुहुन्छ । हामीले बुझ्यौं कि येशूको मृत्यु शान्तिको रूप थिएन; परमेश्वरले चाहानु भएको कानुनी दण्ड तिर्नको लागि होइन, तर हामीप्रति परमेश्वरको प्रेम प्रदर्शन गर्न । किंग जेम्स संस्करणले यसलाई (१पत्रुस ३:२१) “परमेश्वरतर्फ राम्रो अन्तस्करण” भनेर अनुवाद गरेको छ ।

के क्षमा सशर्त छ?

अझै यी पदहरुले सुझाव दिए अनुसार पापको क्षमा पाउन त्यहाँ एउटा शर्त जोडिएको देखिन्छ:

“किनकि यो नयाँ करारको मेरो रगत हो, जुन पापहरुको क्षमाको लागि धेरैका लागि बगाइन्छ ।” (मत्ती २६:२८)

“वास्तवमा, व्यवस्था अनुसार रगतले प्राय सबथोक शुद्ध पार्दछ, र रगत नबगाईकन पापको क्षमा हुन सक्दैन । (हिब्रु ९:२२)

यो बलिदान जस्तो देखिन्छ, रगत र मृत्यु आवश्यक छ । यद्यपि यो पनि धेरै गलतफहमी भएको छ । यी पदहरूलाई विचार गर्नुहोस्:

“बलिदान र भेटी तपाईंले चाहनुभएन, तर मेरा कानहरू तपाईंले खोलिदिनु भएको छ । होमबलि र पापबलिको माग तपाईंले गर्नुभएन ।” (भजन संग्रह ४०:६)

“किनकि तिमीहरूका पिता पुर्खाहरूलाई मिश्रदेशबाट निकालेर त्याएको दिन जब मैले तिनीहरूलाई केवल होमबली र बलिदानका बारेमा आज्ञा मात्र दिइँनः” (यर्मिया ७:२२)

“हरेक पुजाहारी एकै किसिमको बलि बारम्बार चढाउँदै प्रतिदिन सेवामा खडा रहन्छ, जुन बलिले कहिल्यै पाप हरण गर्न सक्दैन ।” हिब्रु १०:११)

अरु थुप्रै पदले देखाउँदछ कि परमेश्वरले हामीलाई क्षमा दिन बलिहरू चाहनुहुन्न । तर उहाँले तिनीहरूलाई दिनुभयो किनकि हामीलाई क्षमा भयो भनेर हामीले उनीहरूलाई बुझाउन आवश्यक छ । विश्वासमा पुग्न उसलाई मानवतालाई दृश्यात्मक टोकनको आवश्यक पर्दछ । परमेश्वरको वचनमा मानिसका आवश्यकताहरूलाई समेट्ने थुप्रै उदाहरण छन् ।

पापको कारणले आभास पाएका हाम्रा स्वभावहरू यति भ्रष्ट छन् कि हामीले क्षमा पाउन अघि बलिदानहरू चाहिन्छ, भनेर मानिसहरूले सोचेका थिए । पुरानो मूर्तिपूजक संस्कृतिमा -क्षमाको आश्वासनको खोजीमा) विभिन्न प्रकारका बलिदानहरूको प्रभुत्वले यसको प्रमाण दिन्छ । परमेश्वरले हामीलाई भन्नुभएको छ कि हामीलाई क्षमा गरिएको छ; हामीलाई यो वास्तविक बनाउन केहि दृश्य प्रतिनिधित्व आवश्यक पर्यो ।

पापलाई क्षमा दिनु भन्दा पहिले परमेश्वरले रगत र मृत्युलाई हेर्नु आवश्यक थिएन ।

४. बाइबलीय क्षमा: केहि उदाहरणहरु

बाइबलीयको क्षमालाई र परमेश्वरले कसरी यो सिकाउने कोशिस गर्नुभयो भनेर अफ्रामरी बुफ्न मद्दतको लागि केहि कथाहरु र दृष्टान्तहरु हेरौं

अब्राम

बलिदान चढाउनु पर्ने आवश्यकता महशुस गरेको एउटा राम्रो उदाहरण अब्राम थिए । परमेश्वरले अब्रामलाई (उत्पत्ति १७ मा अब्राहमको नाम परिवर्तन गर्नुभयो) कि उनको सन्तान ताराहरु जस्ता हुनेछन्, र अब्रामले....”प्रभुमा विश्वास गरे.....” (उत्पत्ति १५:६) कुनै चिन्ह (प्रमाणको रूपमा) अनुरोध गरिएको थिएन वा दिइएको छैन । तर जब परमेश्वरले उनलाई त्यो जग्गा प्रस्ताव गर्नुभयो, अब्रामले फरक जवाफ दिए, चिन्ह माग्दै शंका व्यक्त गरे:

फेरि उहाँले तिनलाई भन्नुभयो, “यो देश तेरो अधिकारमा दिनलाई कल्दीहरुको ऊरबाट तँलाई ल्याउने परमप्रभु म नै हुँ ।” तर अब्रामले भने, “हे परमप्रभु परमेश्वर, मैले यसको अधिकार गर्न पाउँछु भनेर म कसरी थाहा पाऊँ?” (उत्पत्ति १५:७-८)

अब्रामले आफ्नो वचनमा विश्वास गर्न सकेन र उनको वचनमा परमेश्वरलाई विश्वास गर्न सकेन, उनले विश्वासको लागि दृश्यात्मक संकेत मागे । यसको जवाफमा, परमेश्वरले उसलाई जनावरहरुको बलि चढाउन र दिनको सांस्कृतिक प्रचलनहरु अनुसार आधामा विभाजन गर्न भन्नुभयो:

“उहाँले तिनलाई भन्नुभयो, “मेरो निमित्त तीन वर्षको एउटा कोरली, तीन वर्षको एउटा बाखा, तीन वर्षको एउटा भेडा, एउटा ढुकुर र एउटा परेवाको बचेरो ले ।” तिनले ती सबै उहाँकहाँ त्याए, र माफमा दुई दुई फ्याक पारेर हरेक आमनेसामने राखिदिए । तर पंक्षीहरुचाहिँ तिनले दुई दुई फ्याक पारेनन् । अनि चील र गिद्धहरु ती मरेका पशुपंक्षीहरुमाथि फुट्टंदा अब्रामले तिनीहरुलाई धपाए । सुर्य अस्ताउँदा अब्राम मस्त निद्रामा परे, अनि डरलाग्दो र घोर अन्धकारले तिनलाई छोप्यो ।” (उत्पत्ति १५:९-१२)

कसले यो अनुष्ठानको आवश्यकता छ, परमेश्वर वा अब्राम? हामी देख्छौं कि परमेश्वरले अब्रामलाई कुनै शर्तबिना, कुनै रीति रिवाजको बिना प्रतिज्ञा गर्नु भएको थियो, तर अब्रामले विश्वास गर्न सकेनन् । उसलाई विश्वास गर्न मद्दतको लागि उसलाई केहि

कुरा चाहिएको थियो र परमेश्वरले उसलाई त्यहाँ जुटाउनु भयो । हामी जान्दछौं कि बलिदानको आवश्यकता पर्दैन भन्ने र कर्मकुशलको फल द्वारा परमेश्वरले कथनबाट यो तरिका अपनाउनुहुने थिएन: “उहाँमा ठुलो अन्धकार छाियो ।” त्यो त्रास र अन्धकार परमेश्वरबाट आउँदैन । यहाँ मुद्दा भनेको भूमिलाई परमेश्वरले प्रतिज्ञा गर्नु भएको छ तर क्षमाको सम्बन्धमा उही सिद्धान्तहरू लागू हुन्छन्-मानिसलाई परमेश्वरले निश्चित गर्नुहुन्छ कि परमेश्वरले क्षमा गर्नु हुनुहुनेछ भन्ने आश्वासनको आवश्यकता थियो र परमेश्वरले उनीहरूलाई अनुग्रहपूर्वक दिनुभयो ।

बलि प्रथा

परमेश्वरले आफ्नो अतुलनीय बुद्धिले गर्दा अब्राम र पछि इस्राएलको आवश्यकताहरू पनि पूरा गर्न सक्नुभयो जबकि सत्यका महान् सिद्धान्तहरू पनि सिकाउनुहुन्थ्यो । पवित्रस्थानको बलिदान प्रणाली, मोशामार्फत दिइएको थियो, मानिसलाई क्षमा दिन सकिन्छ भनेर विश्वास तुल्याउन दिइएको थियो:

“किनकि साँढे र बोकाहरूको रगतले पाप हरण गर्न असम्भव छ ।” (हिब्रु १०:४)

हामीले अधिल्ला पदहरूमा देख्यौं कि बलिदानहरू परमेश्वर चाहनुहुन्न थियो । यो पापको जवाफमा मृत्युको माग गरिएको हो भन्ने मानिस थियो ।

तसर्थ, कृपामा, परमेश्वरले व्यक्तिको गलतफहमीलाई समाहित गर्न बलिदान प्रथाको सिर्जना गर्नुभयो ताकि व्यक्तिले उसलाई क्षमा भयो भनेर विश्वास गर्न

सक्दछ । पवित्रस्थानको व्यवस्था नै इस्रायली राष्ट्रलाई पापको सामना गर्ने र उनीहरू परमेश्वरसँग घनिष्ठ सम्बन्ध भएको महशुस गर्न दिन मोशाले दिएका थिए (परमेश्वर हुनुहुन्थ्यो र वास्तवमा हाम्रो नजिक हुनुहुन्छ, तर अविश्वासले हामीलाई उहाँ टाढा हुनुहुन्छ भनेर महशुस गराउँछ । बन्द)

आराधनालाय सेवा भनेको आध्यात्मिक सत्य सिकाउने र पापीलाई र राष्ट्रलाई क्षमा दिनको एक दृश्य माध्यम हो । दुर्भाग्यवस, हामीसँग परमेश्वरको अन्तरक्रियाका अन्य

थुप्रै घटनाहरु जस्तै यसलाई चाँडै नै गलत अर्थ लगाइयो र खाली रीतिथितिमा परिणत भयो । पवित्रस्थानको सेवाहरुको विवरणमा नजनाईकन, यहाँ मुख्य कुरा के भने यो तिनीहरु अफ ठुलो वास्तविकता सिकाउनका लागि डिजाइन गरिएका थिए । आउनुहोस् हामी अरु केहि उदाहरणहरु हेरौं, जहाँ परमेश्वरले शुरुदेखि नै चाहिएको बेलामा पनि उसलाई क्षमाको बारेमा विश्वास्त तुल्याउन गाह्रो समय थियो-एक कठिन समय उहाँको सीमितताका कारणले नभई मानिसका कारण ।

आदम

जब बगैँचामा परमेश्वर आदम र हव्वालालाई भेट्न आउनुभयो, तिनीहरु लुके र आदमले परमेश्वरको बोलावटलाई जवाफ दिदै भने:

“मैले तपाईंको सोर बगैँचामा सुनें र म डराएँ, किनभने म नाङ्गै थिएँ, र म लुकेँ ।” (उत्पत्ति ३:१०)

आदमको नाङ्गोपनको बारेमा लुगाको अभावले गर्दा हो कि उसको पापको पर्दाफास भयो? शारीरिक नग्नता समस्या जस्तो देखिएन:

“मानिस र तिनकी पत्नी दुवै नाङ्गा थिए, र लजाउँदैनथे ।” (उत्पत्ति २:२५)

यस्तो देखिन्छ कि आदम जुन चिन्ताको विषयमा चिन्तित थिए शारीरिक थिएन । परमेश्वरको प्रतिक्रिया ध्यान दिनुहोस्:

“....उहाँले सोध्नुभयो, तँ नाङ्गै छस् भनेर कसले भन्यो.....” (उत्पत्ति ३:११)

मुलरूपमा, परमेश्वर यसो भन्दै हुनुहुन्थ्यो “मैले तिमीलाई भनेको थिएँ कि तिमी नाङ्गै थियो; म तिम्रो पापलाई औँल्याउन वा निन्दा गर्दैछुईन; म तिमीलाई लाज र शर्मिन्दा गर्न चाहन्न ।”

तर आदमले कहिल्यै क्षमा मागेनन् । परमेश्वर क्षमा दिन इच्छुक हुनुहुन्थ्यो, तर आदम यसलाई प्राप्त गर्न चाहँदैनथे र जे भए पनि परमेश्वरलाई विश्वास गर्दैनन्, किनभने आदमले शैतानको मूटलाई आत्मसात गरेका थिए र त्यसपछि ऊ आफूलाई स्वर्गमा बस्नुहुने पिताबाट लुके । बाँकी मानिसजातिले यो सम्पदा पाइसकेका छन्- परमेश्वरप्रतिको डर र परमेश्वर शान्त हुनु आवश्यक छ भन्ने विश्वास ।

कयिन

धेरैलाई कयिन जस्तो लाग्छ जसले भने:

“कयिनले परमप्रभुलाई भने, मैले सहनै नसक्ने कडा दण्ड मलाई भयो ।” (उत्पत्ति ४:१३)

यहाँ संस्करणहरू छन् जुन यसलाई समान रूपमा प्रस्तुत गर्दछ:

“र कयिनले परमप्रभुलाई भने, “ मेरो गलती मेरो लागि यति ठूलो छ कि मलाई क्षमा गरिनुहुँदैनै ।” (उत्पत्ति ४:१३, ब्रेन्टन सेप्टुआजिन्ट अनुवाद)

“तब कयिनले परमप्रभुलाई भने, मेरो गलती क्षमा भएको छैन ।” (उत्पत्ति ४:१३, लम्सा)

त्यसोभए, यो थिएन कि परमेश्वरले क्षमा गर्न सक्नुहुन्न तर कयिनले यसलाई ग्रहण गर्न सक्दैनथ्यो किनकि सायद उनी विश्वास गर्थे कि परमेश्वर त्यो दयालु हुनुहुन्छ । जबकि एक दोषी अन्तस्करण भनेको हामीलाई परमेश्वरतर्फ लानु हो क्षमा आश्वासन र पुनर्स्थापनाको सम्बन्ध प्राप्त गर्न, धेरै मानिसहरूले यसलाई निरुत्साह र हतोत्साहित गर्न अनुमति दिन्छ-मुख्यतया उनीहरूको परमेश्वरको मायालु, सदा दयालु चरित्रको गलतफमीको कारण-उनीहरू विश्वास गर्दैनन् कि परमेश्वरले क्षमा दिनुहुन्छ ।

याकूब

याकूबले आफ्नो पापको लागि आफ्नो जीवनभर दोषी भवनाहरूसित ऋगडा गरेका थिए, विशेष गरी आफ्ना बाबुलाई धोका दिन र धोखाका अन्य घटनाहरूमा । (

“याकूब” नामको अर्थ “सप्लानेटर” हो जुन याकूबले आफ्ना छलद्वारा गरेको थियो ।) आफ्नो भाइ एसावलाई भट्नु भन्दा अघिल्लो रात उनको जीवनमा एउटा महत्वपूर्ण मोड आयो:

“...याकूब एकलै छोडिए र त्यहाँ एक जना व्यक्तिसित उज्यालो नहुन्जसम्म कुस्ती लडे । यी व्यक्तिले याकूबलाई जित्न नसकेका देखेर याकूबका कम्मरको खोको भाग छोए, र उनीसित कुशी लड्दालड्दै याकूबको कम्मरको गेडी फुस्क्यो । तब ती व्यक्तिले भने, “उज्यालो । मलाई जान देऊ ।” तर याकूबले भने, “मलाई आशीर्वाद नदिञ्जेल म तपाईंलाई जान दिन्नँ ।” (उत्पत्ति ३२:२४-२६)

यसलाई शारीरिक कुशतीको रूपमा वर्णन गरिएको छ तर यसबाहेक, याकूब क्षमाको आश्वासनको आशिषको लागि व्याकुल थियो । जब उसले अन्तमा त्यो प्राप्त गरे, उसलाई नाम परिवर्तन रूपमा थप आश्वासन पनि दिइयो:

“त्यस व्यक्तिले भने, अब उप्रान्त तिम्रो नाउँ याकूब होइन तर इस्राएल हुनेछ, किनभने तिमिले परमेश्वर र मानिसहरूसँग लडन्त गर्यौं, अनी विजय भयौ ।” (उत्पत्ति ३२:२८)

ऊ पक्कै पनि शारीरिक कुशतीमा विजयी भएन (पद २५), तर ऊ आफैको दिमागमा विस्तारै क्षमा माग्ने र आफ्नो बोम्बाट राहत पाउन सफल भयो ।

दोस्रो आगमन भन्दा पहिले येशूले वर्णन गर्नुभएको समस्याको समयमा, त्यहाँ एउटा विपेश समय/परिस्थिति छ, जुन याकूबको अनुभवसँग समानान्तर हुनेछ, किनकि मानिसहरूले प्रभुको आगमनको लागि तयारीको लागि क्षमाको आश्वासन खोज्छन् । यसलाई “याकूबको समस्याको समयमा” पनि भनिएको छ ।

“हाय ! त्यो दिन कस्तो डरलाग्दो दिन हुनेछ ! त्यस्तो अरु कुनै दिन पनि हुनेछैन । याकूबको निम्ति यो दुःखको दिन हुनेछ, तर ऊ त्यसबाट बचाइनेछ ।” (यर्मिया ३०:७)

यस्तो लाग्दछ कि आउँदो अनुभव (र आजको जीवन पनि) सजिलो हुने थियो यदि हामी यो आश्वासन पाउन सक्छौं कि परमेश्वर दयालु हुनुहुन्छ, उहाँ निन्दा गर्नुहुन्न र हामीलाई क्षमा गरिएको छ । हाम्रा पापहरूको क्षमाले कसरी काम गर्दछ भनेर बुम्दा त्यो सजिलो हुन्छ ।

व्यभिचारमा पक्रिएकी महिला

व्यभिचारमा फसेकी आइमाईको यूहन्ना ८ अध्यायको कथा हेरौं । येशूले उनलाई आरोप लगाउनेहरूलाई भनेपछि “तिमीहरूमा जो पापरहित छ, उसले पहिले उसमाथि ढुङ्गा हान्नु ।” (पद ८) आफ्नो औलाले जमीनमा लेखे । धेरैले सोचेका थिए कि उनले लेखेका कुरा उनीहरूकै आफ्नै पापको सम्झना गरउँदछ, जसको परिणाम स्वरूप तिनीहरूको आत्म-निन्दा भयो । आफुलाई दोषी ठहराउने डरले अभियुक्तहरू एक एक गरी त्यहाँबाट हिंडे । जब तिनीहरू गइसकेका थिए, येशूले उनलाई सोध्नुभयो:

“येशूले त्यस स्त्रीलाई हेरेर भन्नुभयो, ए नारी, तिनीहरु कहाँ गए? के कसैले तिमीलाई दण्ड दिएन? त्यसले भनी, प्रभु, कसैले दिएन । येशूले भन्नुभयो, म पनि तिमीलाई दण्ड दिन्नँ । जाऊ, अनि फेरी पाप नगर ।” (यूहन्ना ८:१०,११)

एक जना व्यभिचारिणी र आरोप लगाउनेहरुसंगको भेटको विरुद्ध येशूले हामीलाई देखाउनुभयो कि पापीहरुप्रति परमेश्वरको मनोवृत्ति सरल र पूर्ण प्रेम र क्षमा हो । हामीलाई लाग्दैन कि उहाँ हामीसँग त्यसरी सम्बन्ध राख्दै हुनुहुन्छ तर विश्वास भने अनुभवी छैन । हाम्रो कामचाहि विश्वास गर्नु हो कि परमेश्वरले हामीलाई प्रेम गर्नुहुन्छ र हाम्रा पापहरुको बाबजुद हामीलाई क्षमा गर्नुभयो, चाहे तिनीहरु अन्धकार भए पनि । यो परमेश्वरको बारेमा हाम्रो विश्वास हुनुपर्दछ, हामीले यो सत्य हो कि होईन भनेर महशुस गर्नुपर्दछ । हाम्रो भावनाहरुको प्रत्यक्ष विरोधमा परमेश्वरको अस्थिर प्रेममा विश्वास गर्नु भनेको आफ्नै विरुद्धको लडाई हो । यो विश्वासको लडाई हो । यस आइमाईको बारेमा सोच्नुहोस्: के उसले अमै आफ्ना पापहरु स्वीकार गरी? अहँ, उनी येशू मुक्तिदाता हुनुहुन्छ भनेर थाहा थियो? अहँ, त्यसो भएन । ता पनि येशूले निन्दनगरी उनीलाई क्षमा दिनुभयो ।

हामीले हेरेका उदाहरणहरुमा, परमेश्वरको कठिनाइलाई कहिल्यै क्षमाको रूपमा महशुस गर्नु हुँदैन थियो । मान्छेलाई माफ गर्यो भनेर विश्वस्त गर्नु सधैं चुनौती नै थियो ।

५. बाइबलीय क्षमा: ईश्वरको हृदय देखाउँदछ

क्षमा दुई पक्षीय लेनदेन हो भनेर बुझ्नेपछि, हामी परमेश्वरको हृदयमा के हुन्छ हेरिरहेका हुन्छौं-उहाँको भावनाहरूको स्तरमा- र पापीहरूको रूपमा परमेश्वरले हामीप्रति कस्तो महशुस गर्नुहुन्छ भनेर हेरौं । फेरि विचार गर्नुहोस्:

“किनभने परमेश्वरले संसारलाई यस्तो प्रेम गर्नुभयो, कि उहाँले आफ्ना एकमात्र पुत्र दिनुभयो, ताकि उहाँमाथि विश्वास गर्ने कोही पनि नाश नहोस, तर त्यसले अनन्त जीवन पाओस् ।” (यूहन्ना ३:१६)

हामी देख्छौं कि हाम्रो निमित्त मर्नुपर्ने परमेश्वरको पुत्रको उपहार पापीहरूप्रति परमेश्वरको प्रेममा रहेको थियो । यो क्षमा कसमा उत्पन्न भएको थिएन; यो पहिले नै येशुको बलिदान अघि थियो । यदि यो हामीमा परमेश्वरको पहिलेदेखि रहेको प्रेम थिएन भने, कसका घटनाहरू कहिल्यै हुने थिएनन् । संसारलाई माया गर्नुको कारण यहि हो कि उहाँले हामीलाई आफ्नो एक मात्र दिनुभयो । यो एउटा महत्वपूर्ण बुँदा हो किनकि धेरैले विश्वास गर्दछन् कि यदि मानिस कसमा नभएको भए परमेश्वरले उसको हृदयमा निरन्तर घृणा कायमै राख्नुहुने थियो । धेरै मानिसहरू सिकाउँछन् कि कसमा नै परमेश्वर आफ्नो शत्रुता वा मानिसप्रति कठोर भावनाले भरिनुभयो । तथापि, कसले हामीप्रति परमेश्वरको भावनात्मक प्रतिक्रियामा परिवर्तन ल्याएन; बरु, यसले मानिसप्रति परमेश्वरको हार्दिक भावना प्रकट गर्यो, जुन कसका घटनाहरू हुन धेरै अघिदेखि नै उहाँ हुनुहुन्थ्यो । कसलाई गहिरो पश्चाताप गर्न आउन आवश्यक छ र हामी क्षमा भएको छ भनेर विश्वास गर्न को लागी आवश्यक थियो ।

जब परमेश्वरले गर्नुहुन्न आफैलाई दोषी नठान्नुहोस् ।

अर्को खण्डमा ध्यान दिनुहोस् जुन भगवानले क्षमा दिन्छ

“हामी यसबाट थाहा पाउनेछौं कि हामी सत्यका हौं, र हाम्रो हृदयले हामीलाई उहाँप्रति दोषी ठहराउने हरेक कुरामा उहाँसामु हाम्रो हृदयलाई आश्वासन दिन्छौं; किनभने परमेश्वर हाम्रो हृदयभन्दा महान् हुनुहुन्छ, र सबै कुरा जान्नुहुन्छ । प्रिय मित्र, यदि हाम्रो हृदयले हामीलाई दोषी ठहराउँदैन भने, हामीसामु परमेश्वरसामु भरोसा छ; (१ यूहन्ना ३:१९-२१ एन.ए.एस.वी.)

“आत्मविश्वास” को लागि मूल शब्द प्रायः “बोल्डट” को रूपमा अनुवाद हुन्छ। हाम्रो हृदय (अन्तस्करण) ले दोषी ठहर्याउँदैन भने हामी केवल यो गर्न सक्दछौं। यदि हाम्रो अन्तस्करण स्पष्ट छ भने हामी वास्तवमा परमेश्वरसँग हाम्रो सम्बन्धमा निर्भयी हुन सक्छौं:

“यसकारण साहससँग अनुग्रहको सिंहासन नजिक जाऔं, र खाँचोको समयमा सहायता पाउनलाई कृपा र अनुग्रह प्राप्त गर्न सकौं।” (हिब्रु ४:१६)

यस्तो देखिन्छ कि परमेश्वरसँग बलियो सम्बन्ध हामीमा सफा अन्तस्करण भएकोमा निर्भर छ।

हामीले सबै गलत अनुभव गरेका थियौं कि हामीले कुनै गल्ती भएको थाहा पाइसकेका छौं, हैन र? परमेश्वरको आत्माले हामीलाई पापको दोषी ठहराउँछ (यूहन्ना १६:८), तर केवल हामीलाई अनुग्रह प्रदान गर्न र हामीलाई निको पार्न (रोमी ५:२०) - पापको निश्चयता परमेश्वर हाम्रो निन्दा गर्नुहुन्छ भनेर हामीले सोच्नु हुँदैन। प्रेरित जोनले हामीलाई सम्फना दिलाउँछ कि जब हामी अन्तस्करणले ग्रस्त छौं र धेरै बोक्ले कुस्ती गच्छौं, तब हामीले यो सजाय परमेश्वरबाट आएको हो भनेर सोच्नु हुँदैन। परमेश्वर हृदय भन्दा ठुलो हुनुहुन्छ। यद्यपि हाम्रो हृदय, हाम्रो विवेकले हामीलाई दोषी ठहराउन सक्छ, उहाँको क्षमा र प्रेमको आत्माले पापको परिणामबाट हामीलाई जित्ने काम गरिसकेको छ। यहाँ १ यूहन्ना ३:१९-२१ को एक व्याख्या छ: “यस्तो परिवर्तन भएको जीवनको प्रमाण हो कि हामीमा परमेश्वरको प्रेमको चरित्र वास्तवमै लेखिएको हुन्छ, र यस ज्ञानले हामी उहाँको उपस्थितिमा शान्ति पाउन सक्छौं, हामी अयोग्य र पापी महशुस गरे पनि। सत्य हाम्रो भावनाहरू भन्दा विश्वासनीय छ, र निको पार्ने र बहाली गर्ने परमेश्वरको क्षमता हाम्रो रोग भन्दा ठुलो छ, त्यसैले साहसी हुनुहोस्, किनकि यस्तो कुनै कुरा छैन जुन परमेश्वरलाई पहिल्यै थाहा छैन। तसर्थ, मेरा साथीहरू,

यदि हृदय र दिमाग निको पारिएको छ र अब हामीलाई दोषी ठहराउँदैन भने हामी अबदेखि परमेश्वरसँग डराउँदैनौं” (१ यूहन्ना ३:१९-२१, आर.एन.टी.)

“हामी ...पापी महशुस गरे पनि, हामी उहाँको उपस्थितिमा शान्ति पाउन सक्छौं”!

तर त्यो शान्ति हाम्रो हृदयमा हुन सक्दछ यदि हामी उहाँप्रति हाम्रो दृष्टिकोणलाई बुम्दछौं र निस्सन्देह, त्यो पापलाई हटाउने चाहना राख्छौं। उहाँ हाम्रो गल्तीहरूको लागि अनुमति दिनुहुन्छ जुन उनीहरूको लागि प्रावधान गरिएको छ। धेरै पहिले, मैले एउटा सानो चाल चाल पाए जुन मलाई जीवनभर मद्दत गर्दछ। हुनसक्छ तपाईंले यो पनि सिक्नु भएको छ। चाल भनेको भावनात्मक हिसाबले पिट्नु हुँदैन जब तपाईं केहि

गलत गर्नुहुन्छ, खराब निर्णय गर्नुहुन्छ, वा वास्तवमै गडबडी गर्नुहुन्छ । हामी मानव हौं; हामी गल्ती गर्छौं । तपाईंले गलतिहरूको कारणले केही परिणामहरू भोग्नुपर्दछ, तर तपाईंको गल्ती स्वीकार्नुहोस्, तपाईं सिद्ध हुनुहुन्न भनेर स्वीकार्नुहोस्, जुनसुकै तरिकाले आवश्यक भएमा यसलाई ठीक बनाउनुहोस् र तपाईंको जीवनमा अधि बढ्नुहोस् । म विश्वास गर्दछु कि परमेश्वरले हामीले त्यसो गरेको चाहानुहुन्छ; उहाँ हामीलाई हाम्रो वरिपरि बोझ बोक्न चाहानुहुन्न । उहाँले हामीलाई माफ गर्नुभयो, र हामीले आफैं र अरुलाई क्षमा गरेको उहाँ चाहनुहुन्छ ।

के हामी चाहन्छौं कि हाम्रा बच्चाहरू आफ्नो जीवनलाई उनीहरूको गल्तीले निराश तुल्याउन चाहन्छन् जब उनीहरू जवान र अनुभवहीन थिए, वा विफल भए जब उनीहरू सफल हुन्छन् भन्ने भ्रम भइसकेको गर्छन् जुन उनीहरूले आफ्नो लागि तोकिएको स्तरमा छैनन्? के येशू पत्रसलाई आफ्नो मलिकको इन्कारको निमित्त सधैं निराश भएको चाहनुहुन्थ्यो? होइन! त्यस्तै गरी, परमेश्वरले हामीलाई यो जान्न चाहनुहुन्छ कि उहाँ हामीलाई मात्र प्रेम गर्नुहुन्छ जस्तो कि हामी आफ्ना बच्चालाई आदर्श रूपमा प्रेम गर्दछौं, तर हामी कमजोर भएको क्षेत्रहरूमा पनि उहाँले हामीलाई शक्ति दिन सक्षम हुनुहुन्छ । किनकि यसैले परमेश्वरले पावललाई भन्नुभयोः

“मेरो अनुग्रह तेरो निमित्त पर्याप्त छ, किनभने मेरो शक्ति दुर्बलतामा नै सिद्ध हुन्छ ।” (२ कोरिन्थी २१:९)

चरिजोमाई देखि एफीमी सम्म

निम्न पदको तर्क विचार गर्नुहोस्:

“तर बरु तिमीहरूले त्यसलाई क्षमा गर्नु र सान्त्वना दिनुपर्छ, नत्रता त्यो ज्यादै शोकमा डुबिजाला ।” (२ कोरिन्थी २:७)

यदि तपाईंले कसैलाई माफ गर्नुभयो भने, त्यो क्षमा तपाईंको हृदयमा भइरहेको छ, हैन? यो एक माफ गरीएको को हृदय मा असर गर्छ कि छैन, यो तपाईंलाई माफ गर्नुहोस् को लागि तपाईंको हृदयमा हुनु पर्छ । के तपाईं कसैलाई सान्त्वना दिन सक्नुहुन्छ, जुन तपाईं अझै पागल पागल हुनुहुन्छ? होइन, तपाईंसँग पहिले चरिजोमाई हुनुपर्दछ । तपाईंको हृदयमा क्षमा हुनुपर्दछ । त्यसोभए तपाईंले व्यक्तिलाई आवश्यक पर्ने सान्त्वना दिन सक्नुहुन्छ कि ऊ “अत्याधिक शोकले निल्दैन ।” क्षमाको दोष को यो हटाउने एफीमी छ - क्षमा प्राप्त; फेरि, दुई चरणहरू ।

बुझ्ने को परीक्षण

यहाँ एक सानो परीक्षण छ कि यदि तपाईँ यस प्रक्रियाको दुई भागहरु बीच भिन्नता देखाउन सक्नुहुन्छ । यो खण्ड हेर्नुहोस्:

“जसलाई तिमीले कुनै कुरा माफ गर्यौ, म पनि उसलाई क्षमा दिन्छु: किनकि यदि मैले कुनै कुरा बिर्सै भने मैले त्यसलाई क्षमा दिएँ, किनकि तिम्रो खातिर मैले यो खीष्टको व्यक्तित्वमा माफी दिएँ ।” (कोरिन्थी २:१०, इटालीक सप्लाइड)

“क्षमा” को दोस्रो घटना अनुवादकहरुको सम्मिलित गरे किनकि यसले “म पनि” भन्छु, जसको अर्थ “म पनि यहि गर्दैछु ।”

प्रश्न यो हो कि “क्षमा” भनेको “जसलाई तिमीले कुनै कुरा क्षमा गर”....मा हुन्छ? यो चरिजोमाई (क्षमा प्रदान गरिएको छ) वा एफिमी -क्षमा प्राप्त गरियो)? के यो क्षमा गर्नेको हृदयमा क्षमा भइरहेको छ वा माफी भएको छ?

यदि तपाईँले चरिजोमाई छान्नुभयो भने, क्षमा गर्नेलाई माफ गर्नुहोस्, तपाईँले सही छन्ट गर्नभयो । तपाईँले सम्भवतः त्यसरी उत्तर दिनुभयो किनकि यसले “तिमीले माफ गर” भन्यो - पावलले आफ्ना श्रोताहरुलाई माफ गर्न भनिरहेका छन् । तर अर्को कारण पनि छ ।

यदि तपाईँले (क्षमा गर्ने) माफ गर्नभयो (क्षमा) जसले तपाईँलाई गलत गरेको छ र क्षमा एफिमी छ, त्यसो भए माफ मा के भयो? दोष र लाज हटाइन्छ, यो वास्तवमा माफ मा प्रभावको बारे मा बोल्दै छ । त्यसो भए, के पावल, जो यस पदमा बोलेका थिए (“मैले पनि क्षमा दिन्छु” भनिरहेको छ) वा अरु कोही पनि आउँछन् र त्यहि दोष र लाज हटाउन सक्छन्? होईन, यो सकिसक्यो । तपाईँ केहि हटाउन सक्नुहुन्न (दोष र लाज) जुन पहिले नै गइसकेको छ । आफुले लेखेको व्यक्तिको साथ पावल आफ्नो हृदयमा क्षमा (चरिजोमाई) पाउन सक्दछन् ।

परमेश्वरले हृदयमा क्षमा छ र हामीले यो जानेको उहाँ चाहनुहुन्छ । येशूले भन्नुभयो :

“तिम्रो हृदय विचलित नहोस्....मेरो शान्ति म तिमीलाई दिन्छु.... (यूहन्ना १४:१,२७)

उनले भने कि तुरुन्तै पत्रसले नसोची भन्यो कि उनले कहिल्यै खीष्ट इन्कार गर्दैन ।

६. बाइबलीय क्षमा: यसको लागि प्रार्थना गर्दै

अहिले, म आशा गर्दछु कि तपाईंले बुझ्नुहुनेछ, पापको क्षमाको लागि प्रार्थना वास्तवमा के लागि प्रार्थना हो । प्रार्थनाको पहिलो भाग पापको पहिचान र स्वीकारोक्ति हो । पश्चाताप गर्नु र आफ्नो पापहरू स्वीकार गर्नुमा तपाईं पापमा संलग्न हुनुहुन्छ भन्ने महशुस गर्नु, यसबाट फर्किनु र त्याग्न समावेश छ ।

“जसले उसका पापहरू ढाक्छ उसको कहिल्यै उन्नति हुँदैन, तर जसले त्यसलाई स्वीकार गर्छ र त्यागछ उसले कृपा पाउनेछ ।” (उपदेशक २८:१३)

जब तपाईं पापमा संलग्न हुनुहुन्छ, दोषी र लाजको कुनै कारण हुँदैन; यो पापको कारणले हुन्छ । दोष र लाज गलत कार्यहरूको प्राकृतिक परिणाम हुन् । कुनै पनि कार्यहरू रोक्नुहोस् जसले अपराध र लाज पैदा गर्दछ, र दोष र लाज बन्द हुन्छ । त्यो पर्याप्त सरल देखिन्छ, तर केहिंको लागि यसले चुनौतीहरू प्रस्तुत गर्न सक्दछ । यद्यपि हामीसँग उहाँको सहयोगका बाइबल प्रतिज्ञाहरू छन्:

“यसैले नडरा किनकि म तँसित छु । निरुत्साहित नहो, किनकि म तेरा परमेश्वर हुँ । म तँलाई बलियो पार्नेछु । म तँलाई सहयता गर्नेछु । मेरो धार्मिकताको दाहिने हातले म तँलाई सम्हाल्नेछु ।” (यशैया ४१:१०)

“मानिसलाई आइपर्ने परीक्षाबाहेक तिमीहरू अरु परीक्षामा परेका छैनौ । तर परमेश्वर विश्वासयोग्य हुनुहुन्छ, जसले तिमीहरूलाई तिमीहरूका शक्तिदेखि बाहिरका परीक्षामा पर्न दिनुहुनेछैन, तर तिमीहरूले सहन सक्नु भनेर परीक्षाको साथसाथै उम्कने बाटो पनि दिनुहुन्छ । यसरी तिमीहरू त्यसलाई खप्न सक्नेछौ ।” (१ कोरिन्थी १०:१३)

परमेश्वर प्रेम हुनुहुन्छ (१ यूहन्ना २:८) र उहाँ परिवर्तन हुनुहुन्छ । (मलाकी ३:६)

तसर्थ, उहाँ जे गर्नुहुन्छ त्यो उहाँको स्वभावसँग अनुरूप छ, सधैं क्षमा (चरिजोमाइ) सहित । उहाँले जहिले पनि मायालु कुरा गर्नुहुन्छ, तर के मायालु कुरा बदल्न सक्छ परिस्थिति परिवर्तन हुँदा । यदि हामी उहाँलाई दोष र लाज हटाउन अनुमति दिदैनौं भने, तब क्षमा (अफिमी) - जुन दोषी र लाजको भावनाबाट मुक्त हुन्छ - जुन हामीमा हुँदैन । तर, उहाँको हृदयमा, उहाँ अझै हामीलाई प्रेम गर्नुहुन्छ र क्षमा गर्नुहुन्छ र अनन्त: क्षमा दिन अस्वीकार गर्नेहरूका लागि उहाँले सबैभन्दा मायालु कुरा गर्नुहुनेछ । स्वतन्त्र इच्छाको अभिलाषाकर्ता भएकोले, त्यस्ता व्यक्तिहरूलाई उनीहरूले छनौट गरेको नतिजाको लागि छुटकारा दिनेछन् जुन उनीहरूले आशा गरेका थिए कि उनीहरूले

पापका विनाशकारी प्रभावहरु महशुस गर्नेछन् र पश्चाताप गर्नेछन् । यद्यपि, पापलाई निरन्तर त्याग्न अस्वीकार गर्नु भनेको जीवनको स्रोत, परमेश्वरबाट अलग रहने चिरस्थायी परिणाम हुनेछ ।

दुई-पार्टी लेनदेन विस्तार भयो

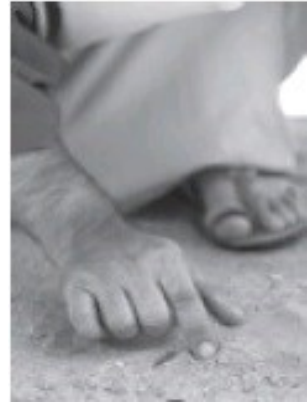
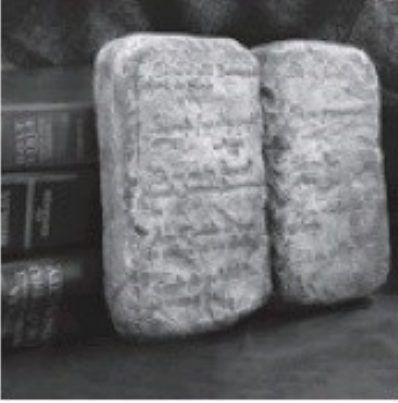
मैले सुरुमा उल्लेख गरे कि क्षमा एक क्षमा र क्षमा संग दुई-पार्टी लेनदेन हो । म स्पष्ट गर्न चाहन्छु कि थोरै । त्यहाँ दुई पक्षहरु सामेल छन्, जबकि दुई प्रक्रियाहरु एक अर्को भन्दा अलि बढी स्वतन्त्र छन् एकले पहिलो हेराईमा देख्न सक्छ ।

पापहरुको क्षमाको लागि प्रार्थनाको जवाफमा तपाईं के हुने आशा गर्नुहुन्छ? हामीले यो बुझ्नु आवश्यक छ कि हामीले त्यो स्वीकार्नु पर्दछ कि छैन, चाहे त्यो थाहा होस् या नहोस्, परमेश्वरले हाम्रो हृदयमा क्षमा गरिसक्नुभएको छ । उहाँको क्षमा, उहाँको चरिजोमाई हाम्रो राम्रो भलो भएकोमा निर्भर हुँदैन, र यो हाम्रो पश्चाताप वा स्वीकारोक्तिमा निर्भर हुँदैन वा हामी पनि पापी छौं जस्तो महशुस गर्दछौं । हामीलाई प्रेम गर्न जारी रहन्छ, स्वतन्त्र रूपमा क्षमा दिन र हामीलाई आशिष् दिन पनि, जुन उहाँ कुनै स्तरमा, हर समय गर्नुहुन्छ । (मती ५:४५) उहाँ तपाईंलाई आज उहाँतर्फ फर्कन र अनन्तसम्म मुक्ति पाउनको लागि अत्यन्तै चाहानुहुन्छ । उहाँ तपाईंको समझ बढाउन चाहानुहुन्छ ताकि तपाईंले उहाँको स्वीकृति र तपाईंको प्रेमको गहिराइ बुझ्नुहुनेछ ।

अब जब तपाईंले क्षमालाई बुझ्नुहुन्छ, जब तपाईंले क्षमा माग्नुहुन्छ होशपूर्वक प्रार्थना गर्नुहोस् । परमेश्वरलाई “चरिजोमाई” गर्न प्रार्थना नगर्नुहोस् किनकि उहाँसंग पहिले नै छ । मानिसहरुले प्रार्थना गर्दछन् “कृपया, परमेश्वर, कृपया मलाई क्षमा गर्नुहोस् ।” तिनीहरु भीख माग्दै विन्ती गर्छन् र वचन दिन्छन्: “प्रिय परमेश्वर, यदि तपाईंले मलाई क्षमा गर्नुभयो भने, म यो फेरि गर्दिन ।” र तिनीहरु सोच्दछन् र ईश्वर परिवर्तनको आशा गर्दछन् । “परमेश्वर, कृपया तपाईंले [र म तिर पागल हुन छोड्नुहोस्] मलाई क्षमा गर्नुहुनेछ?” तपाईंले त्यसो गर्नु आवश्यक पर्दैन - उहाँले तपाईंलाई क्षमा गरिसकेको छ । चरिजोमाई हुन विन्ती नगर्नुहोस्; यो धेरै पहिले भएको थियो ।

क्षमाको लागि अधिक सहि प्रार्थनामा समावेश हुन सक्छ -त्यहाँ कुनै सेट सूत्र छैन): तपाईंले पाप गर्नुभयो भनेर स्वीकार गर्दै, उहाँको प्रेम र क्षमाको लागि उहाँको प्रशंसा गर्दै, र दोष र लाज हटाउनको लागि उहाँलाई धन्यवाद - कि तपाईं एफिमी अनुभव गरिरहनु भएको छ । यी सबै हुनको लागि, तपाईं उहाँको कानुनसँग परिचित हुनु आवश्यक छ, उहाँको प्रेम र क्षमाको कदर गर्नुहोस् र तपाईंले पाप गर्न छोड्नु आवश्यक छ । दोष र लाज तपाईंको गलत कार्यहरुको परिणाम हो । त्यसैले कार्यहरु

छोड्नुहोस् ! तपाईंको प्रार्थनाको केन्द्रबिन्दु वास्तवमै कति असल, दयालु र क्षमाशील परमेश्वर हुनुहुन्छ, र सधैं नै हो भनेर चिन्न आवश्यक छ, र तपाईंले उहाँलाई परिवर्तन गर्नु आवश्यक छ, उहाँलाई होइन ।

हाम्रो शुरुआतको लागि बनाइएको यो व्यवस्था यसको स्थायित्व देखाउन दुङ्गामा लेखिएको थियो भने, येशूले ती व्यभिचारकर्मीहरूको पापहरू (यूहन्ना ८ अध्याय) मा जमीनको धूलामा लेख्नुभयो जसले उनीहरूलाई मेटाउन परमेश्वर कतिको तयार हुनुहुन्छ भनेर देखाउँथ्यो ।

यदि हामीले उहाँलाई त्यसो गर्न दियौं भने, परमेश्वरले हाम्रो हृदयमा भएको पाप प्रतिस्थापन गर्नुहुनेछ ।

“ती दिनपछि तिनीहरूसँग बाँच्ने मेरो करार यहि हो, परमप्रभु भन्नुहुन्छ, तिनीहरूका हृदयमा म मेरो व्यवस्था राखिदिनेछु , र तिनीहरूका मनमा पनि म त्यो राखिदिने छु ।” (हिब्रु १०:१६)

यस प्रक्रियामा कठिनाई हामी छ । त्यहाँ हाम्रो जीवनमा पापहरू छन् जुन हामीले गरिरह्यौं वा समान्दै छौं, तिनीहरू हुन् भन्ने बुझ्नुहुन्न । यद्यपि हामीलाई थाहा छैन तिनीहरू पापहरू हुन्, सयद उनीहरू आफू त्यहाँ छन् भनेर पनि थाहा नपाउँदछन् वा तिनीहरू पापी छन् भनेर स्वीकार गर्दैनन्, तिनीहरूले हामीलाई अझै नोक्सान गछन् । परमेश्वर हामीलाई ती पापहरू देखाउन इच्छुक हुनुहुन्छ , तर त्यो हाम्रोलागि पीडादायी हुन सक्छ । जब हाम्रो जीवनका अनुभवहरूले हामीलाई हाम्रा पापहरू देखाउन डोर्याउँछन्, हामी डरले नफर्कियौं । मानिसहरू प्रायः अज्ञानलाई खुशी पार्दछन्, तर पापको साथमा त्यस्तो हुँदैन । जब हामी आफैँमा पाप फेला पार्दछौं, हामी आनन्दित हुन्छौं कि परमेश्वरको आत्माले हामीलाई यो पश्चाताप गर्दै, क्षमा र जीवनको नयाँपन प्राप्त गर्ने लक्ष्यको साथ देखाउँदछ ।

“अनि जब उहाँ आउनुहुन्छ, उहाँले संसारलाई पाप, धार्मिकता र न्यायको विषयमा दोषी ठहराउनुहुनेछ।” (यूहन्ना १६:८)

“यस बाहेक व्यवस्था [हाम्रो समझमा] आयो र [हाम्रा पापहरु] अपराधको [सचेत] बृद्धि भयो, तर जहाँ पाप बढ्यो अनुग्रह फन बढी मात्रामा बढ्यो।” (रोमी ५:२०)

हामी येशूसँग जति धेरै समय बिताउँछौं, हामी त्यति पापी भएको देख्छौं। धेरै मानिसहरुले यस प्रक्रियालाई मन नपराउने हुनाले उनीहरु बाइबल पढ्न छाड्छन् वा बलियो विश्वासको वरिपरि हुन चाहदैनन्। तर यो परमेश्वरको गलत बुझाइबाट आउँदछ। परमेश्वरले हामीलाई परिवर्तन गर्न बाध्य गर्नुहुन्छ; उहाँ हामीलाई पहिले परिवर्तन गर्न चाहानुहुन्छ। जब हामी हाम्रो पापी देख्छौं, हामी परमेश्वरलाई अफ येशू भन्दा अफ राम्ररी र राम्रो जान्नको लागि आग्रह गर्न सक्छौं। हामी विश्वास गर्छौं कि हामी पवित्र र येशूजस्तै भइरहेका छौं, शैतान वा संसार वा अरु कसैले केही पनि नभएको भने पनि।

“हेर, पिताले हामीलाई कस्तो किसिमले प्रेम गर्नुभएको छ, कि हामी परमेश्वरका सन्तान भनी कहलिएकाहरु हौं, र साँच्चै हौं पनि। यसैकारणले त संसारले हामीलाई चिन्दैन, किनभने त्यसले उहाँलाई चिनेन। प्रिय हो, अहिले हामी परमेश्वरका सन्तान हौं, र हामी के होऔंला, सो अहिलेसम्म प्रकट भएको छैन। यति जान्दछौं, कि जब उहाँ प्रकट हुनुहुन्छ, तब हामी उहाँजस्तै हुनेछौं। किनकि उहाँ जस्तो हुनुहुन्छ हामी उहाँलाई त्यस्तै देख्नेछौं। अनि जस्तो उहाँ पवित्र हुनुहुन्छ, उहाँमाथि यो आशा राख्ने हरेक मानिसले आफूलाई पवित्र पार्छ। पाप गर्ने हरेकले व्यवस्था भङ्ग गर्दछ। पाप नै व्यवस्था भङ्ग हो। पाप हरण गर्नलाई नै उहाँ प्रकट हुनुभएको हो भन्ने कुरा तिमीहरु जान्दछौं। र उहाँमा कुनै पाप छैन। उहाँमा रहने कसैले पाप गरिरहदैन। पाप गरिरहने कसैले उहाँलाई न देखेको छ, न त चिनेको नै छ। (१ यूहन्ना ३:१-६)

पापबाट मुक्त हुनको लागि र त्यसैले व्यवस्थाको सम्बन्धमा सही बनाइएको र परमेश्वरको जीवनले भरिपूर्ण हुनुको चाबी भनेको परमेश्वरको पुत्रलाई चिनु हो र आफूलाई उहाँ जस्तै हुनलाई आफूलाई शुद्ध पार्नु हो।

परमेश्वर क्षमाको समझ को लागि प्रार्थना र कृतज्ञता संग यो आरक्षण को लागी स्वीकार गर्न को इच्छुक को लागी प्रार्थना गर्नुहोस्।

सारांश

परमेश्वरले तपाईंलाई सधैं उसको हृदयबाट क्षमा गर्नुहुन्छ । उहाँको क्षमा स्वतन्त्र रूपमा उपलब्ध छ र तपाईं सोच्नु अघि पनि प्रदान गरीन्छ । पहिले तपाईंले केहि गर्नु भएको प्रतिक्षा गर्दा उसले तपाईंतिरको रिस थाम्दैन । परमेश्वरले हामीलाई माया गर्नु भन्दा पहिले हामीले योग्यताको कार्यहरु गर्नु आवश्यक पर्दैन । यो अभिलेख राख्ने कुरा होइन वा तपाईं कुनै तरिका पुस्तकहरुलाई सन्तुलनमा राख्नु होइन, तर हृदयको वास्तविक निको पार्ने कुरा हो त्यसैले परमेश्वरसँगको हाम्रो सम्बन्ध पुनर्स्थापित हुनेछ र पापप्रति हाम्रो प्रवृत्ति हटाइनेछ ।

तपाईं उसको बहुमूल्य बच्चा हुनुहुन्छ र उहाँ तपाईंप्रति कुनै नकरात्मक विचारहरु राख्नुहुन्न र तपाईंलाई निन्दा पनि गर्नुहुन्न । यो एक अद्भुत सत्य हो जुन उहाँप्रति तपाईंको प्रेम बढाउनेछ । तपाईंलाई स्वतन्त्र रूपमा प्रदान गरिएको (चरिजोमाई) क्षमा र साँचो भावनहरु महशुस गर्नाले यसलाई स्वतन्त्र रूपमा प्रदान गरिएको क्षमा र यसको साथ जाने उपचार र मुक्तिलाई स्वीकार गर्न सजिलो हुन्छ (एफिमी)

हाम्रो अनुभवसँग तुलना गर्दा यो राम्रो हुन्छ । विशेष गरी साना बच्चाहरुको मायालु आमाबाबुको बारेमा सोच्नुहोस् । तिनीहरुले सधैं आफ्ना बच्चाहरुलाई क्षमा दिन्छन् जब तिनीहरुले केहि गलत गर्छन्; तिनीहरु उनीहरुलाई कुनै कम्ती माया गर्दैनन्, र उनीहरुको विरुद्ध जालसाजी राख्दैनन् । हाम्रा बच्चाहरुले परमेश्वर र हामी बीचको सम्बन्ध र उहाँ आफ्ना सबै बच्चाहरुलाई कसरी आदर गर्नुहुन्छ भनेर सिकाउन सहयोग गर्दछ ।

त्यसकारण क्षमा प्रदान गर्नुहोस् जुन तपाईंलाई सित्तैमा प्रस्ताव गरिएको छ । परमेश्वर हुनुहुन्छ, उहाँ अद्भुत अभिभावकको रूपमा हेर्न सिक्नुहोस् । के यो परमेश्वरको क्षमालाई बुझ्नु आशिषको कुरा होइन र? उहाँ सित्तैमा क्षमा मा र आफ्नो दोष को भावनाहरु को हटाउन मा रमाउनुहोस्!

अन्तमा, यदि तपाईं कसैलाई क्षमासँग संघर्ष गरिरहनु भएको छ भनेर थाहा छ भने, कृपया उनीहरूसँग यो सानो पुस्तिका साम्ना गर्नुहोस् ।

fatheroflove.info मा सुफाव पुस्तकहरु उपलब्ध छन् डाउनलोडका लागि अडियोबुकमा पनि उपलब्ध छन्

<https://loveofgod-nepal.com/>

क्षमा द्रुत तथ्यहरु

- क्षमा एक क्षमा दिने व्यक्तिले दिन्छ - क्षमा गर्ने व्यक्ति ।
- क्षमा एक क्षमा द्वारा प्राप्त गरिएको छ - व्यक्तिलाई क्षमा गरिएको छ ।
- यसैले क्षमाको दुई भाग हुन्छन् र यो दुई-पार्टी प्रक्रिया हो ।
- ग्रीकमा क्षमा प्रदान गरिएको र प्राप्त गर्न विभिन्न शब्दहरु छन् ।
- क्षमा प्रदान गरिएको ग्रीक शब्द चरिजोमाईबाट अनुवाद गरिएको छ ।
- प्राप्त क्षमामा युनानी शब्द एफिमी अनुवाद गरिएको छ ।
- परमेश्वर काहिल्यै पनि सक्रियतासाथ व्यक्तिगत तवरमा पापहरुका लागि दण्ड दिनुहुन्न ।
- सबै पापको परिणाम हुन्छन् जुन पापको प्राकृतिक परिणाम हो ।
- पापहरु पापी छन् (गर्न गलत) किनकि त्यसले हामीलाई र अरुलाई चोट पुर्यायो ।
- परमेश्वर हामीसँगको सम्बन्ध भनेको उनीहरुका छोराछोरीहरुसित आमाबाबु जस्तै हो ।
- परमेश्वरले हामीलाई आशिष र सुरक्षाका लागि आफ्ना सबै नियमहरु डिजाइन गर्नुभयो ।
- परमेश्वरका कुनै पनि व्यवस्था मनमानी छैनन्: “किनकि मँ परमेश्वर हुँ र मैले भनेको हुँ ।”
- हाम्रो सदा-कृपालु परमेश्वर हामीले गरेको प्रत्येक पाप सधैं क्षमा गर्नुहुन्छ ।
- हामी गम्भीर पापमा फस्दा पनि परमेश्वरले हामीलाई थोरै प्रेम गर्नुहुन्न ।
- परमेश्वर मात्र पापको हानिकारक प्रभावहरुबाट हामीलाई जोगाउन चाहनुहुन्छ ।

माथिका सबै तथ्यहरुको प्रमाण यस अध्ययनमा दिइन्छ । क्षमाले कसरी काम गर्दछ भन्ने कुरा बुझ्दा, हामीलाई परमेश्वरले सधैं क्षमा दिनुहुन्छ, हामीबाट कुनै पनि किसिमको दोष र लाज हटाउन सहयोग गर्दछ । ईश्वरको सितैमा क्षमा माग्नुहोस् र तपाईंले ठुलो शान्ति र सफा अन्तस्करण अनुभव गर्नुहुनेछ । यस पुस्तिकाले तपाईंलाई उहाँको नजिक जान ठुलो उत्साह दिन्छ ।